

د مالک عیسیٰ مسیح په حقله

د حضرت یوحنا زیری

د ژوندون کلام

۱) کلام د ازل نه موجود وو او کلام د خدای پاک سره

وو او هغه کلام خدای پاک وو، (۲) هغه د ازل نه خدای

پاک سره وو. (۳) خدای پاک هر څیز د هغه په وسیله پیدا

کړل، یو پیدا شوې څیز هم بغير د هغه نه پیدا نه شو. (۴) او

دغه کلام د ژوند سرچینه وه او هم دا د ټولو انسانانو دپاره

نور وو. (۵) او نور په تیاره کښې ځلیری او تیاره پرې کله

هم غالبه نه شوه. (۶) خدای پاک یو سرې راولېرلو چې نوم

یې یحیی وو. (۷) هغه د نور د گواهی دپاره راغلو چې ټول

خلق د هغه د پېغام په وسیله ایمان راوړی. (۸) هغه په خپله

خو نور نه وو خو هغه د نور د گواهی دپاره راغلو. (۹) هغه

حقیقی نور دنیا ته راتلونکې وو کوم چې به په هر یو بنی آدم

ځلیری. (۱۰) هغه په خپله هغه دنیا ته راغلو کومه چې هغه

پیدا کړې وه خو دنیا هغه ونه پېژندلو. (۱۱) هغه خپل قوم ته

راغلو خو د هغه خپلو خلقو هغه قبول نه کړو. (۱۲) خو کومو

خلقو چې هغه قبول کړو او په هغه یې ایمان راوړو نو هغه

هغوئ ته دا حق ورکړو چې د خدای پاک اولاد شی، (۱۳)

داسې اولاد چې نه په فطری طور یا په انسانی خواهشاتو بلکې

د خدای پاک نه پیدا شو. (۱۴) نو کلام انسان شو او هغه

زمونږ په مینځ کښې اوسېدو او مونږ د هغه لوی ولیلده، د

واحد او د اېک يو زوئ لوئى، چې د حقيقت او وفادارى نه معمور وي څوک چې د پلار د خوا نه راغلي وي. (١٥) يحيى د هغه په حقله گواهي وکړه. هغه په چغو ووئيل چې، ”دا هغه سرې دے چې ما پي ذکر کړې وو چې هغه هغه څوک دے چې زما نه وروستو به راشي خو زما نه به لوى وي ځکه چې هغه زما نه وړاندې موجود وو.“ (١٦) ځکه چې مونږ ټولو د هغه د ټولې معمورتيا نه په فضل دپاسه فضل وموندلو. (١٧) ځکه چې شريعت د موسى په وسيله ورکړې شو خو فضل او حقيقت د عيسى مسيح په وسيله راغلل. (١٨) هيا هم چېرې خدائ پاک نه دے ليدلے، بلکې بې د يکې يو نه، څوک چې په خپله خدائ پاک دے، چې د پلار د سترگو تور دے. هم هغه مونږ ته خدائ پاک بشاره کړو.

د حضرت يحيى گواهي

(١٩) د يحيى گواهي دا وه، چې کله يهوديانو د يروشلم نه امامان او ليويان د دې دپاره وروپېرل چې د هغه نه تپوس وکړي چې، ”ته څوک پي؟“ (٢٠) هغه صفا ووئيل او انکار پي ونه کړو چې، ”زه مسيح نه يم.“ (٢١) نو هغوى ترې تپوس وکړو چې، ”نو ته بيا څوک پي؟ ته الياس پي څه؟“ هغه جواب ورکړو چې، ”نه، زه هغه نه يم.“ ”ته هغه نبى پي څه چې مونږ پي په انتظار کښې يو؟“ هغه جواب ورکړو چې، ”نه.“ (٢٢) بيا هغوى د هغه نه تپوس وکړو چې، ”نو ته څوک پي؟ ځکه چې مونږ چا رالېرلى يو چې هغوى ته جواب ورکړو. نو ته خپل ځان څه گڼي؟“ (٢٣) هغه ورته جواب ورکړو چې، ”زه په بيابان کښې د نعرې وهونکى آواز يم چې نعرې وهى، د مالک لار نېغه کړئ، لکه چې يشعيا ه نبى

فرمائيلى ۋو. (۲۴) بيا هغه كسان چي فريسانو رالبرلى ۋو
 (۲۵) د هغه نه يي تپوس وڪرو، ”كه نه ته مسيح يي، نه الياس
 يي، نه هغه نبى يي، نو ته بيا ولى بيتسمه وركوي؟“ (۲۶) يحيى
 هغوى ته جواب وركرو، ”زه په اوبو بيتسمه وركوم خو
 ستاسو په مينخ كبنى يو كس ولاړ دى چي تاسو هغه نه
 پڙنى، (۲۷) هغه هغه خوك دى چي زما نه وروستو راخى او
 زه د دې جوگه هم نه يم چي د هغه د پېزار تسمي پرانيزم.“
 (۲۸) دا ټولي خبرې د بيت عنياه په ښار كبنى وشوي چي د
 اردن بلي غاړې ته دى، چرته چي يحيى بيتسمه وركوله.

د خدائى پاك گډورے

(۲۹) بله ورغ يحيى وليدل چي عيسى د هغه طرف ته راروان
 دى. هغه وفرمائيل چي، ”وگورئ، د خدائى پاك گډورے
 خوك چي د دنيا گناه په ځان وړى. (۳۰) دا هم هغه دى د
 چا په حقله چي ما وئيلي ۋو چي زما نه به وروستو يو كس
 راخى خوك چي زما نه لوى دى ځكه چي هغه زما نه
 مخكبنى موجود وو. (۳۱) زه په خپله هغه نه پڙنم، خو زه په
 دې وجه د اوبو سره د بيتسمي وركولو دپاره راغلم چي هغه
 بنى اسرائيلو ته څرگند شى.“ (۳۲) بيا يحيى دا گواهي وركړله
 چي، ”ما روح القدس د آسمان نه لكه د يوې كونترې په شان
 په راكوزېدو وليدلو چي د هغه سره پاتې شو. (۳۳) ما په خپله
 دى نه پڙندو، خو هغه چا چي زه يي د اوبو د بيتسمي
 وركولو دپاره رالبرلے يم هغه ما ته وفرمائيل، كله چي زما
 روح په راكوزېدو وويني او د چا سره پاتې شى نو هم دا هغه
 كس دى چي په روح القدس به بيتسمه وركوى. (۳۴) ما دا په
 خپله وليدل او زه په دې گواهي كوم چي دا د خدائى پاك

غوره کړې شوي دي.

د حضرت عیسیٰ اولنی مریدان

٣٥ په بله ورځ یحییٰ د خپلو دوو مریدانو سره ولاړ وو (٣٤) چې عیسیٰ یې په خوا کښې تېر شو. یحییٰ هغه ته وکتل او وې فرمائیل چې، ”دا د خدای پاک گډوډی دی.“ (٣٧) کله چې هغه دوو مریدانو د هغه دا خبره واورېدله نو عیسیٰ پسې روان شول. (٣٨) عیسیٰ چې په شا وکتل نو وې لیدل چې دوئ هغه پسې روان دی نو هغه ترې تپوس وکړو چې، ”تاسو څه گورئ؟“ هغوی وویل، ”استاذ، ته کوم څای پاتې کېږي؟“ (٣٩) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”راشئ او وگورئ،“ نو هغوی د هغه سره لاړل او هغه څای یې ولیدلو چرته چې هغه پاتې کېدو او هغوی نوره ورځ د هغه سره تېره کړله چې دا تېر ماسپښین وو. (٤٠) په هغوی کښې یو اندریاس د شمعون پطروس ورور وو چا چې هغه خبرې واورېدې کومې چې یحییٰ کړې وې نو بیا هغه عیسیٰ پسې روان شو. (٤١) اول کار چې هغه وکړو هغه دا وو چې خپل ورور شمعون یې وموندلو او هغه ته یې وویل چې، ”مونږ مسیح موندلې دي.“ (٤٢) نو هغه شمعون عیسیٰ له راوستو. عیسیٰ هغه ته وکتل او وې فرمائیل، ”ته د یوحنا زوی شمعون یې، تا ته به کانس وئیلې کېږي، یعنې پطروس چې معنی یې گټ دی.“

د حضرت عیسیٰ فیلیپوس او نتنی ایل رابلل

٤٣ بله ورځ عیسیٰ گلیل ته د تلو نیت وکړو. فیلیپوس مخې له ورغلو او ورته یې وفرمائیل چې، ”ما پسې راځه.“ (٤٤) نو

فيلپوس د اندرياس او پطروس په شان د بيت صيدا اوسېدونکې وو. (٤٥) فيليپوس نننی ايل له ورغلو او ورته يې ووئيل چې، ”مونږ هغه کس بيا موندلو د چا ذکر چې د موسی په شريعت کېنې شوې دې او نبیانو کړې دې، چې هغه د ناصرت عيسی د يوسف زوی دې.“ (٤٦) نننی ايل په حېرانتيا تپوس وکړو چې، ”ناصرت، ولې په ناصرت کېنې هم ښه څيز پېدا کېدې شی څه؟“ فيليپوس جواب ورکړو، ”راشه او په خپله يې وگوره.“ (٤٧) کله چې عيسی نننی ايل په راتلو وليدلو نو وې فرمائيل، ”دا يو رښتینې بنی اسرائیلی دې، په دې کېنې هيڅ ټکي نشته.“ (٤٨) نننی ايل ترېنه تپوس وکړو، ”تا زه څنگه وپېژندلم؟“ عيسی ورته جواب ورکړو، ”ما ته هغه وخت ليدلې وې چې ته لا د اينخر د ونې لاندې وې او فيليپوس لا نه وې رابللې.“ (٤٩) بيا نننی ايل ووئيل، ”استاذه. ته د خدای پاک زوی يې او ته د بنی اسرائیلو بادشاه يې.“ (٥٠) عيسی جواب ورکړو، ”ولې ستا د ايمان د راوړو دغه وجه ده چې تا ته مې وئيل چې ته مې د اينخر د ونې لاندې ليدلې وې؟ ته به د دې نه هم لوی لوی کارونه ووينې.“ (٥١) بيا هغه وفرمائيل، ”زه تاسو ټولو ته رښتيا وایم چې تاسو به آسمان پرانستې ووينې او په ابن آدم به د خدای پاک د فرېستو بره ښکته تلل راتلل ووينې.“

په قانا کېنې واده

٢ (١) په درېمه ورځ د گليل په قانا نومې ځای کېنې يو واده وو. د عيسی مور هم هلته وه، (٢) او عيسی او د هغه مريدان هم واده ته رابللې شوي وو. (٣) کله چې مې ختم

شُونو د عیسیٰ مور هغه ته ووئیل، ”دوئی سره نور مے

نشته.“ (۴) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”مورې، دا زما کار نه

دے، زما وخت لانه دے راغلی.“ (۵) خود هغه مور

خادمانو ته ووئیل، ”هر څه چې دے درته فرمائی هغه کوئ.“

(۶) هلته د کانی شپږ چاتی خوا په خوا ولاړې وې، دا د

یهودیانو د دستور په مطابق د پاکېدو دپاره وې، په هره یوه

کبني د شلونه تر دېرشو کیلو پورې ځای وو. (۷) عیسیٰ

خادمانو ته وفرمائیل چې، ”دا چاتی د اوبو نه پکې کرئ.“ او

هغه هغوی تر خولې خولې کرې. (۸) بیا هغه هغوی ته

فرمائیل چې، ”څه ترې وباسئ او د مېلمستیا مشر له یې

یوسئ.“ او هغوی هم دغسې وکړل. (۹) کله چې د مېلمستیا

مشر هغه اوبه وڅښلې نو هغه په میو بدلې شوې وې. خو هغه

ته د دې پته نه وه چې دا د کوم ځای نه راغلی دی اگر چې

نوکرانو ته پته وه چا چې اوبه راویستلې وې. نو هغه د واده

زلمے راوغوښتو (۱۰) او هغه ته یې ووئیل، ”هر څوک ښه

مے اول ورکوی او کمزوری تر هغې ساتی ترڅو چې مېلمانہ

پوره ماړه شوی نه وی، خو تا خو تر اوسه ښه مے لا ساتلی

دی.“ (۱۱) د گلیل په قانا کبني د عیسیٰ دا وړومبی معجزه او

ښه وه چې عیسیٰ پرې خپله لوی څرگنده کړه، او د هغه

مريدانو په هغه ایمان راوړو. (۱۲) د دې نه پس عیسیٰ د خپلې

مور، وروڼو او مريدانو سره کفرنحوم ښار یې ته ښکته لاړو

او هغوی هلته یو څو ورځې ایسار شول.

د خدای پاک د کور پاکول

(۱۳) د یهودیانو د فسح د اختر ورځې رانزدې وې نو عیسیٰ

بره یروشلم ته لاړو. (۱۴) هلته هغه د خدای د کور په دربار

کښې د غویانو، گډو او د کونټرو خرڅوونکي او صرافان په خپلو کُرسو ناست ولیدل. (۱۵) عیسی د پری کوره جوړه کړه او د خدای د کور نه یې سوداگر، گډې او غویان بهر وشرل. هغه د صرافانو تختې نسکورې کړې، او د هغوی پېسې یې ونوستلې، (۱۶) بیا هغه د کونټرو خرڅوونکو ته وفرمائیل، ”دا څیزونه دلته نه اخوا کړئ زما د پلار د کور نه بازار مه جوړوئ.“ (۱۷) د هغه مریدانو ته د صحیفو دا پېشگوئی رایاده شوه، ”ستا د کور غېرت به ما وسوزوی.“ (۱۸) بیا یهودیانو عیسی ورپلو او تپوس یې ترې وکړو چې، ”ته مونږ ته داسې څه معجزه بشودلې شې چې ته دا ثابت کړې چې دا اختیار تا سره شته؟“ (۱۹) عیسی جواب ورکړو چې، ”دا د خدای کور ونړوئ او زه به یې په درېو ورځو کښې بیا ودروم.“ (۲۰) بیا یهودیانو ووئیل، ”دا د خدای کور خو په شپږ څلوېښت کاله کښې جوړ شوې دے، او ته یې راته په درېو ورځو کښې ودروې؟“ (۲۱) خو د خدای د کوم کور ذکر چې عیسی کولو هغه د ده خپل بدن وو. (۲۲) د هغه د بیا راژوندی کېدو نه پس د هغه مریدانو ته رایاد شول چې هغه څه فرمائیلی و نو د هغوی په صحیفو او د عیسی په وینا یقین راغلو.

حضرت عیسی د ټولو خلقو د فطرت نه واقف دے

(۲۳) کله چې عیسی د فسح د اختر دپاره په یروشلم کښې دېره وو نو خلقو هغه معجزې ولیدې کومې چې هغه ښکاره کړې او دېرو خلقو په هغه ایمان راوړو. (۲۴) خو عیسی په خپله په هغوی اعتبار نه کولو ځکه چې هغه ټول خلق دېر ښه پېژندل. (۲۵) او د بل چا د پوهولو ضرورت ورته نه وو ځکه چې هغه د ټولو خلقو د فطرت نه ښه خبر وو.

حضرت عیسیٰ او نیکو دیموس

۳

١) په فریسیانو کښې نیکو دیموس نومې یو سرے وو چې د یهودیانو د جرگې مشر وو. ٢) هغه عیسیٰ له د شپې راغلو او ورته یې ووئیل چې، ”اُستاز، مونږ ته معلومه ده چې تہ هم هغه اُستاز یې چې خُدائ پاک رالېږلے یې. خُکه چې هیڅوک هم دا معجزې چې ته یې کوې نۀ شی کولے خو کۀ خُدائ پاک ورسره مل نۀ وی.“ ٣) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زۀ تاسو ته رښتیا وایم، هیڅوک هم د خُدائ پاک بادشاهی نۀ شی لیدلے ترڅو چې هغه بیا پېدا نۀ شی.“ ٤)

نیکو دیموس هغۀ ته ووئیل، ”نو بیا دا څنگه ممکنه ده چې یو سرے چې بوږیا وی نو هغه به بیا څنگه پېدا شی؟ ولې څوک په دویم ځل د مور گډېږې ته ورننوتے شی څۀ او بیا پېدا کېدے شی؟“ ٥) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زۀ درته رښتیا وایم چې هیڅوک هم د خُدائ پاک بادشاهی ته نۀ شی داخلېدے ترڅو چې هغه د اوبو او روحُ القُدس نه پېدا نۀ شی. ٦) چې د انسان نه پېدا کېږی هغه جسم دے خو چې د روحُ القُدس نه پېدا کېږی هغه روح دے. ٧) زۀ چې تاسو ته دا ووايم چې تاسو له بیا پېدا کېدل په کار دی نو په دې حېرانېږئ مه.

٨) هوا اخوا دیکخوا الوځی. تۀ د دې آواز خو اورې خو دا نۀ شې وئیلے چې دا د کومې راځی او چرته ځی. نو دغه حال د هر هغه چا دے چې د روحُ القُدس نه پېدا شوی دی.“ ٩)

نیکو دیموس ترې بیا تپوس وکړو، ”دا څنگه ممکنه ده؟“ ١٠) عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”تۀ د یهودیانو لوی اُستاز یې او د دې نه ناخبره یې؟ ١١) زۀ درته رښتیا وایم چې مونږ هغه څۀ وایو چې څۀ راته معلوم دی او د هغې گواهی ورکوو چې څۀ مو

ليدلى دى، خو اوس هم تاسو زمونڙ گواهي نه مني. (۱۲) ڪه
 چري تاسو زما عام خبري نه مني، نو ڪه زه درته آسماني
 خبري وڪرم نو تاسو به بي ڄنگهه ومني؟ (۱۳) هيڻوڪ هم
 چري آسمان ته نه دے ختلے بي د هغه نه ڇوڪ چي د
 آسمان نه راکوز شو، يعني ابن آدم. (۱۴) لکه ڄنگهه چي
 موسيٰ په بيابان ڪبني مار په ستنې راڇوڙند ڪړے وو نو ابن
 آدم به ضرور هم دغسې وخېڙولے شي، (۱۵) دې دپاره چي
 ڇوڪ په هغه ايمان ساتي نو هغه به د تل ڙوندون ومومي. (۱۶)
 خدائ پاک د دې دنيا سره داسي مينه وڪړله چي خپل اڀڪ
 يو زوي يي هم ورکړو، نو ڇوڪ هم چي په هغه ايمان راوږي
 هلاڪ به نه شي خو د تل ڙوندون به بيا مومي. (۱۷) خدائ
 پاک خپل زوي دنيا ته د دنيا د مجرم ڪولو دپاره را ونه لږلو
 بلڪي د دې دپاره چي د هغه په وسيله دنيا بچ شي. (۱۸) ڇوڪ
 چي په هغه ايمان راوږي نو هغه به مجرم نه شي خو چا چي
 پري ايمان نه دے راوږے هغه خو د مخڪبني نه مجرم شوے
 دے ڇڪه چي هغوي د خدائ پاک د اڀڪ يو زوي په نوم
 ايمان رانه وږو. (۱۹) او د مجرم ڪېدلو سبب دا دے چي دنيا
 ته نور راغلو خو خلق د نور په ځائ په تياره ڪبني خوشحاله
 وڻو ڇڪه چي د هغوي ڪارونه بد وڻو. (۲۰) هر ڇوڪ چي بد
 ڪار ڪوي نو د نور نه نفرت ڪوي او نور ته نه راځي د دې
 دپاره چي د هغوي بدڪارونه بنڪاره نه شي. (۲۱) خو ڇوڪ
 چي نېڪ ڪارونه ڪوي هغوي رڻا ته راځي دپاره د دې چي دا
 ترې څرگند شي چي د هغوي ڪارونه د خدائ پاک په وسيله
 “دى.

حضرت عیسیٰ او حضرت یحییٰ بیتسمہ

ورکونکے

٢٢) پس د دې نه عیسیٰ سره د مریدانو یهودیه ته لارو او د هغوی سره هلته د خه وخت دپاره ایسار شو او خلقو ته یی بیتسمه ورکوله. ٢٣) یحییٰ هم په عینون کبني بیتسمه ورکوله، کوم چې شالیم ته نزدې دے، خکه چې په هغه خائ کبني اوبه پیرې وې، او خلق هغه له راتلل او بیتسمه یی اخستله. ٢٤) دا د یحییٰ د قید کېدو نه وړاندې و. ٢٥) د یحییٰ د خيني مریدانو د یو یهودی سره د پاکېدو د دستور په سر بحث وشو. ٢٦) نو هغوی یحییٰ له راغلل او ورته یی ووئیل، ”أستاذہ، تا سره چې د اردن نه پورې غاړه کوم سرے وو د چا په حقله چې تا گواهی کړې وه، هغه هم بیتسمه ورکوی، هر خوک ورته ورخی.“ ٢٧) یحییٰ جواب ورکړو چې، ”انسان یو خیز هم تر هغې حاصلولے نه شی ترخو چې هغه ته د آسمان نه ملاو نه شی. ٢٨) تاسو ته بنه پته ده چې ما وئیلی وؤ چې زه مسیح نه یم، زه خود هغه نه وړاندې رالېرلے شوے یم. ٢٩) ناوې د واده د زلمی وی او د واده د زلمی دوست خوک چې ورسره نزدې ولاړ وی نو هغه چې کله د هغه خبرې اوری، نو د زلمی په آواز اورېدو پېر خوشحالېری. نو دغه شان زما خوشحالی هم پوره کیری. ٣٠) هغه به ضرور لوی او زه به ورکوئے شم.

هغه خوک چې له آسمان نه راخی

٣١) هغه خوک چې د بره نه راخی هغه د ټولو نه لوی وی. او خوک چې د زمکې وی هغه د دنیا سره تعلق ساتی او خبرې

هم دُنیاوی کوی. څوک چې د آسمان نه راځی هغه په ټولو اوچت وی. (۳۲) هغه چې څه لیدلی او اورېدلی دی د هغې گواهی کوی، خو هیڅوک هم د هغه گواهی نه منی. (۳۳) چا چې د هغه گواهی ومنله نو هغه د دې خبرې اقرار وکړو چې خدای پاک رښتینې دے. (۳۴) ځکه څوک چې خدای پاک رالېږلے وی هغه د خدای کلام بیانوی، ځکه چې خدای پاک روح القدس بې اندازې ورکوی. (۳۵) پلار د زوی سره مینه کوی او هغه ته یې ټول اختیار ورکړے دے. (۳۶) څوک چې په زوی ایمان ساتی هغه به د تل ژوندون مالک وی، خو څوک چې د زوی نافرمانی وکړی هغه به دا ژوندون ونه گوری او تل به د خدای پاک د غضب د لاندې وی.

حضرت عیسیٰ او سامری بنځه

۴ (۱) عیسیٰ په دې خبر وو چې فریسیانو دا خبره واورېدله چې هغه د یحییٰ نه هم زیات مریدان جوړوی او بپتسمه ورکوی. (۲) خو په حقیقت کښې عیسیٰ په خپله نه بلکې مریدانو یې بپتسمه ورکوله. (۳) نو عیسیٰ یهودیه پرېښودله او یو ځل بیا گلیل ته لاړو. (۴) خو هغه ته د سامریه نه تېرېدل ضرور وو، (۵) نو هغه د سامرېې سوخار نومی ښار ته راغلو کوم چې هغه پتی ته نزدې وو چې یعقوب خپل زوی یوسف له ورکړے وو. (۶) هلته کښې د یعقوب کوهے وو او عیسیٰ د خپل سفر نه سترے شوے وو نو هغه کوهی سره کښېناستو، دا د غرمې وخت وو. (۷) نو بیا یوه سامری بنځه اوبو وړلو له راغله او عیسیٰ هغې ته وفرمائیل چې، "ما له اوبه راکړه." (۸) د هغه مریدان د خوراک

سامان اخستو دپاره بنار ته تلی ؤو. (۹) سامری بنځي ورته
 ووئيل چي، ”ته يو يهودي زما غوندې سامری بنځي نه د
 څښلو اوبه څنگه غواړي؟“ هغي ځکه داسې ووئيل چي
 يهوديان د سامريانو سره څه نه شريکوي. (۱۰) عيسی هغي ته
 جواب ورکړو چي، ”که چرې تا ته د خدای پاک د نعمت پته
 وي، او بله دا چي څوک چي ستا نه د څښلو اوبه غواړي دا
 څوک دې، نو تا به د هغه نه دا خواست کړي وو او هغه به
 تا له د ژوندون اوبه درکړي وي.“ (۱۱) بنځي هغه ته ووئيل
 چي، ”سرپه، تا سره خو بوقه هم نشته او دا کوهي ژور دې،
 نو ته به د کوم ځای نه ما له د ژوندون اوبه راوړي؟“ (۱۲) ولي
 ته زمونږ د نيکه يعقوب نه لوی سرې يې څه، چا چي مونږ له
 دا کوهي راکړو او په خپله يې د زامنو او څاروو سره د دې
 نه اوبه وڅښلي؟“ (۱۳) عيسی هغي ته وفرمائيل، ”هر هغه
 څوک چي دا اوبه وڅښي هغه به بيا هم تږي کيږي. (۱۴) خو
 چي څوک هغه اوبه وڅښي چي زه يې ورکوم هغه به هيڅکله
 نه تږي کيږي. زه چي کومې اوبه ورکوم هغه به په هغوی
 کښي دننه لکه يوه چينه وگرځي چي همپشه به بهيږي او چي
 د تل ژوندون ورکوي.“ (۱۵) بنځي ورته ووئيل، ”سرپه، هغه
 اوبه ما له راکړه نو چي زه بيا کله هم تږي نه شم او چي بيا
 اوبو راويستلو له دلته نه راځم.“ (۱۶) عيسی ورته وفرمائيل،
 ”لاره شه، خپل خاوند راوبله او بيا راشه.“ (۱۷) هغي جواب
 ورکړو چي، ”زما خاوند نشته.“ عيسی هغي ته وفرمائيل، ”ته
 دا رښتيا وايي چي ستا خاوند نشته، (۱۸) خو حقيقت دا دې
 چي تا پينځه مړونه کړي دي او اوس چي څوک تا سره دې
 ستا خاوند نه دې. تا چي څه ووئيل هغه رښتيا دي.“ (۱۹)
 بنځي هغه ته ووئيل، ”مالکه، ما ته ښکاري چي ته نبی يې.

٢٠ زمونږ نیکونو په دې غره عبادت کولو خو تاسو یهودیان

وایئ چې په کوم خائ کبښې مونږ ته د خدای پاک عبادت

کول په کار دی هغه په یروشلم کبښې دے. “ ٢١ عیسیٰ هغې

ته وفرمائیل، ”خوږې، باور وکړه چې یو وخت داسې راروان

دے چې نه خو به تاسو د پلار عبادت په دې غراو نه په

یروشلم کبښې وکړئ. ٢٢ تاسو سامریان د هغه عبادت کوئ

چې تاسو یې نه پېژنئ، خو مونږ د هغه عبادت کوو چې مونږ

یې پېژنو، ځکه چې خلاصون د یهودیانو د خوا نه دے. ٢٣

خو وخت راروان دے بلکې اوس دے چې رښتینی عبادت

کوونکی به پلار ته په روح او په رښتیا سره عبادت وکړی او

پلار هم دغه شان عبادت کوونکی غواړی. ٢٤ خدای پاک

روح دے او هر څوک چې د هغه عبادت کوی نو هغه دې هم

په روح او په رښتیا د هغه عبادت کوی. “ ٢٥ بنځې جواب

ورکړو، ”زه پوهېږم چې مسح کړے شوے، یعنی مسیح

راتلونکے دے. هر کله چې هغه راشی نو هغه به مونږ ته هر

څه بیان کړی. “ ٢٦ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”هغه زه یم، زه

چې تا سره خبرې کوم. “ ٢٧ په دغه وخت د هغه مریدان

واپس راغلل او ډېر حېران شول چې هغه یې یوې بنځې سره

په خبرو وکتلو خو په هغوئ کبښې یو کس هم ونه وئیل چې،

”ته د دې نه څه غواړې، “ یا ”ته د دې سره خبرې ولې کوې؟“

٢٨ نو بنځې بیا خپل منگے پرېښودو او ښار ته واپس په

منډه لاړه او هلته یې خلقو ته ووئیل چې، ”راشئ، یو

داسې سرے وویښئ چې ما څه کړی وُو هغه ټول یې راته

ووئیل. کډے شی چې دا مسیح وی؟“ ٢٩ نو خلق د ښار نه

راووتل او د عیسیٰ طرف ته روان شول. ٣٠ په دې دوران

کبښې مریدانو په هغه زور ولگولو چې، ”اُستاده، لږ څه

وخوره. (۳۲) خو هغهٔ مریدانو ته وفرمائیل، ”ما سره داسی خوراک دے چی تاسو ته بی هیخ پته نشته.“ (۳۳) بیا مریدانو یو تر بله ووئیل چی، ”ولې چا هغهٔ له خوراک راوړے دے خه؟“ (۳۴) عیسیٰ هغویٰ ته وفرمائیل چی، ”زما خوراک خبناک دا دے چی زهٔ د هغهٔ رضا وکرم چا چی زهٔ رالبرلے یم او چی د هغهٔ کار پوره کرم. (۳۵) ولې تاسو دا نهٔ وایئ چی خلور میاشتی نورې دی او بیا به لو گد شی؟ خو زهٔ تاسو ته دا وایم چی گبرچاپره پتو ته وگورئ چی د لو کولو دپاره تیار دی. (۳۶) اوس هم لوگری لگیا دی خپله مزدوری اخلی او د تل ژوندون دپاره مېوه راتولوی د دې دپاره چی کرونکی او لوگری دواړه په شریکه خوشحالی وکری. (۳۷) حُکّه دا مثل ربنسّیا دے چی یو پې گری او بل پې ربی. (۳۸) ما تاسو ولبرلئ چی هغه فصل وریبئ په کوم چی تاسو خهٔ کړاؤ نهٔ دے کړے، نورو محنت وکړو او تاسو د هغویٰ په محنت کبني شریک شوئ.“ (۳۹) د هغه بنار پېرو سامریانو په عیسیٰ ایمان راوړو د هغه بنخي د گواهی په وجه چی، ”دهٔ ما ته هغه هر خهٔ ووئیل خهٔ چی ما کله هم کړی وؤ.“ (۴۰) نو کله چی سامریان هغهٔ له راغلل نو منت پې ورته وکړو چی مونږ سره پاتې شه، نو هغه هلته دوه ورخي ایسار شو. (۴۱) او د هغهٔ د کلام په وجه نورو پېرو خلقو په هغهٔ ایمان راوړو. (۴۲) او هغویٰ هغه بنخي ته ووئیل چی، ”مونږ صرف ستا د وینا په وجه په دهٔ ایمان نهٔ دے راوړے، حُکّه چی مونږ اوس په خپله د هغهٔ واورېدل او مونږ ته پته ولگېده چی دے په حقیقت کبني د دُنیا خلاصونکے دے.“

د یو سرکاری آفسر زوی روغول

٤٣) کله چې دوه ورځې تېرې شوې نو عیسی د هغه ځای نه گلیل ته روان شو. ٤٤) نو عیسی په خپله دا فرمائیلی وؤ چې یو نبی هم په خپل ښار کښې عزتمند نه وی. ٤٥) نو کله چې هغه گلیل ته راوړسېدو نو گلیلیانو د هغه هرکلی وکړو ځکه چې هغوی په دغه وخت کښې د فسح اختر دپاره په یروشلم کښې موجود وو او د هغه ټول کارونه یې په خپله ولیدل. ٤٦) عیسی یو ځل بیا د گلیل قانا نومی ځای ته لاړو چرته چې هغه اوبه په میو بدلې کړې وې. هلته یو سرکاری آفسر وو چې زوی یې په کفرنحوم کښې ناجوره پروت وو. ٤٧) کله چې هغه واورېدل چې عیسی د یهودیه نه ښکته گلیل ته راغلی دے نو هغه ورله ورغلو او منت یې ورته وکړو چې، ”ما سره لاړ شه او زما زوی جوړ کړه ځکه چې هغه مرگی حال پروت دے.“ ٤٨) عیسی هغه ته وفرمائیل چې، ”ترڅو چې تاسو خلق لوی نښې ونه گورئ نو تر هغې تاسو ایمان نه راوړئ.“ ٤٩) هغه آفسر ورته ووئیل چې، ”صاحبه، ما سره سمدستی لاړ شه زما زوی مرگی حال دے.“ ٥٠) عیسی ورته وفرمائیل، ”کور ته لاړ شه، ستا زوی به ژوندی پاتې شی.“ عیسی چې څه وفرمائیل هغه سپری پرې یقین وکړو او کور ته روان شو. ٥١) هغه لا په لاره وو چې نوکرانو یې ورته خبر راوړو چې، ”زوی خو دې په ښه کېدو او ژوندی دے.“ ٥٢) نو هغه تپوس ترېنه وکړو چې، ”څه وخت هغه په ښه کېدو شو؟“ هغوی ورته ووئیل چې، ”پرون ماسپښین یوه بجه هغه تپې پرېښودلو.“ ٥٣) نو پلار یې پوهه شو چې دا هم هغه وخت وو چې عیسی هغه ته فرمائیلی وؤ چې، ”زوی به دې

بنه شى، “ نو هغه سره د ټول خاندانه پرې ايمان راوړو. (۵۴)
د يهوديه نه گليل ته په راتلو دا د عيسى دوپمه معجزه وه.

حضرت عيسى يو گوډ سپرى له شفا وركوى

۵ (۱) د دې نه پس د يهوديانو اختر وو، او عيسى يروشلم ته لاړو. (۲) په يروشلم كښې د گډو د دروازې سره نژدې يو تالاب دے چې پينځه دالانونه په كښې ولاړ دى چې په آرامي ژبه كښې ورته بيت حسدا وائى. (۳) په دې دالانونو كښې گڼ معذوران، رانده، گوډ، شل، پراته وو. (۴) ځكه چې وخت په وخت به د خدائى پاك يوه فرشته دې تالاب ته راكوزېدله او دا اوبه به يې خوځولې او هغه څوك چې به د ټولو نه وپرومبے دې اوبو ته وركوز شو نو هر څه بيمارى چې به يې وه د هغې نه به روغ شو. (۵) په دغه خلقو كښې يو سرپے وو چې د دوه كم څلوېښتو كالو راسې شل وو. (۶) كله چې عيسى هغه هلته پروت وليدو او د دې نه خبر شو چې دے د پيرې مودې راسې بيمار دے، نو هغه ورته وفرمائيل، “ته غواړې چې روغ شى؟” (۷) بيمار سپرى جواب وركړو چې، “صاحبه، زما هيڅوك نشته چې كله اوبه و خوځولے شى نو چې ما دې تالاب ته وركوز كړى. او كله چې زه اوبو له ورسم نو بل زما نه مخكښې وردانگلى وى.” (۸) بيا عيسى هغه ته وفرمائيل چې، “پاخه، خپله بستره دې واخله او ځه.” (۹) سرپے سمدستى جك جوړ شو، او خپله بستره يې واخستله او روان شو. دا د سبت ورغ وه. (۱۰) نو يهوديانو هغه روغ كړے شوى سپرى ته ووييل، “دا د سبت ورغ ده. په شريعت كښې د سبت په ورغ تا ته د خپلې بستري د وړلو

اجازت نسته.“ (۱۱) خو هغه جواب ورکړو چې، ”کوم سړی چې زه روغ کړم هغه ما ته وفرمائیل چې خپله بستره واخله او ځه.“ (۱۲) هغوی د هغه نه تپوس وکړو چې، ”هغه سرے څوک دے چې تا ته یې ووئیل چې خپله بستره واخله او ځه؟“ (۱۳) خو هغه روغ شوی سړی ته دا پته ونه لگېده چې هغه څوک وو ځکه چې هلته ډېره گڼه وه او عیسیٰ په گڼه کښې غیب شو. (۱۴) د دې نه پس عیسیٰ هغه د خدای په کور کښې ولیدو او ورته یې وفرمائیل، ”وگوره، ته ښه شوے یې. نوره گناه مه کوه، چې د دې نه درته زیات تکلیف پېښ نه شی.“ (۱۵) هغه سرے په مخه لاړو او د یهودیانو مشرانو ته یې ووئیل چې، ”دا هغه عیسیٰ وو چې ما له یې شفا راکړه.“ (۱۶) نو په دې وجه د یهودیانو مشرانو د عیسیٰ زورول شروع کړل ځکه چې هغه دا کارونه د سبت په ورځ کول. (۱۷) نو عیسیٰ هغوی ته جواب ورکړو چې، ”زما پلار لا تر اوسه کار کوی او زه هم کار کوم.“ (۱۸) په دې وجه یهودیان نور هم د هغه په مرگ پسې شول ځکه چې یواځې دا نه چې هغه د سبت حکم ماتولو بلکې هغه خدای پاک ته خپل پلار وئیلو او خپل ځان یې د خدای پاک سره برابر گڼلو.

د زوی اختیار

(۱۹) عیسیٰ هغوی ته دا وفرمائیل چې، ”زه تاسو ته رښتیا وایم، زوی په خپله هیڅ نه شی کولے بې له هغه کار نه چې خپل پلار یې په کولو لیدلے وې. ځکه ځه چې پلار کوی هم هغه شان یې زوی کوی. (۲۰) ځکه چې پلار د زوی سره مینه کوی او خپل ټول کارونه ورته څرگندوی. او د دې نه زیات لوی کارونه به هغه ورته څرگند کړی نو تاسو به ورته حېران

شئ. (۲۱) لکه څنگه چې پلار مری پاڅوی او هغوی له ژوند
 ورکوی دغه شان زوی هم هر هغه چا له چې غواړی ژوند
 ورکوی. (۲۲) بیا دا چې پلار د هیچا عدالت هم نه کوی بلکې
 دا ټول اختیار یې زوی ته سپارلې دے (۲۳) نو چې ټول د
 زوی داسې عزت کوی لکه څنگه چې هغوی د پلار عزت
 کوی. څوک چې د زوی عزت نه کوی هغه د هغه پلار عزت
 نه کوی چا چې هغه رالېږلې دے. (۲۴) زه تاسو ته رښتیا
 وایم، هر څوک چې زما خبرو ته غوږ ږدی او په هغه چا
 ایمان راوړی چې زه یې رالېږلې یم، هغه تل عمری ژوندون
 لری. او هغه به مجرم نه شی ځکه چې هغه د مرگ نه ژوندون
 ته اوږدې دے. (۲۵) زه تاسو ته رښتیا وایم، یو وخت داسې
 راروان دے بلکې راغله دے چې مری به د خدای پاک د
 زوی آواز اوری او چې څوک یې واورى هغه به راژوندی
 شی. (۲۶) ځکه څنگه چې پلار په خپله د ژوندون سرچینه
 دے هم دغه شان هغه خپل زوی له د ژوندون ورکولو اختیار
 ورکړې دے. (۲۷) او هغه عیسی ته د عدالت اختیار ورکړو
 ځکه چې هغه ابن آدم دے. (۲۸) په دې مه خبرانېږئ ځکه
 چې داسې وخت راروان دے کله چې هغه ټول څوک چې په
 قبرونو کښې دی، هغه به د ده آواز واورى (۲۹) او بهر به
 راوځی. چا چې نېکی کړی وی هغوی به د تل ژوندون دپاره
 راپورته شی او چا چې بد کړی وی هغوی به د عدالت دپاره
 راپورته کړې شی.

د حضرت عیسی په باب کښې گواهی

(۳۰) زه په خپله هیڅ نه شم کولې. څنگه چې خدای پاک ما
 ته فرمائی زه هم هغسې فېصله کوم او زما فېصله درسته وی

ڇڪه ڇي زهه خپله مرضي نه بلڪي د هغه ڇا مرضي پوره ڪوم
 ڇا ڇي زهه رالپرلے یم. (۳۱) ڪهه ڇري زهه د خپل ڄان په حقله
 گواهي وڪرم نو زما گواهي ربتيني نه ده. (۳۲) بلڪي يو بل
 څوڪ هم شته ڇي هغه زما دپاره گواهي ورکوي او ما ته پته
 ده ڇي د هغه گواهي زما په حقله ربتيني ده. (۳۳) تاسو يحيي
 ته خپل پيغام وڙونڪي ورلپرل او هغه هم د دي حقيقت گواهي
 ورکړه. (۳۴) خو زهه د انسان د گواهي محتاج نه یم خو زهه دا
 دي دپاره وایم ڇي تاسو بچ شي. (۳۵) يحيي بلدونڪي ديوه وه
 ڇي رنا يي ڪوله او تاسو غوښتل ڇي د لږ وخت دپاره د هغه
 په رنا ڪښي خوشحالي وڪري. (۳۶) خو زهه د يحيي د گواهي
 نه لويه گواهي لرم. هغه ڪارونه ڇي زما پلار ما ته حواله
 ڪري وڙو ڇي زهه يي سر ته ورسوم، يعني هم هغه ڪارونه ڇي
 زهه يي ڪوم، دا زما گواهي ورکوي ڇي پلار زهه رالپرلے یم.
 (۳۷) او پلار ڇي زهه يي رالپرلے یم هغه په خپله زما په حقله
 گواهي ورکري ده. تاسو هيڻڪله د هغه آواز نه دے اور بدلے
 او نه مو د هغه صورت ليدلے دے، (۳۸) او نه ستاسو په زڙهه
 ڪښي د هغه د ڪلام دپاره ڄاڻ شته ڇڪه ڇي تاسو په هغه
 باور نه ڪوي ڇا ڇي هغه رالپرلے دے. (۳۹) تاسو په غور
 صحيفي لٽوي ڇڪه ڇي تاسو سوچ ڪوي ڇي په دي ڪښي به
 ستاسو د تل ژوندون وي خو دا صحيفي هم زما په حقله
 گواهي ورکوي. (۴۰) خوبيا هم تاسو د دي نه انڪار ڪوي ڇي
 زما طرف ته راشي ڇي د تل ژوندون ومومي. (۴۱) زهه د
 انسان نه د عزت طمع نه ڪوم. (۴۲) خو زهه تاسو پيڙم ڇي
 ستاسو په زڙونو ڪښي د خدائي پاک مينه نشته. (۴۳) زهه د
 خپل پلار په نوم راغلي یم او تاسو ما نه قبلوي خو ڪه بل
 څوڪ په خپله نامه راشي نو تاسو به يي قبول ڪري. (۴۴)

تاسو څنگه د ايمان خاوندان کېدې شئ کله چې تاسو د يو بل نه د عزت اُميد کوئ او د هغه عزت لټون نه کوئ کوم چې د واحد خدائ پاک له طرفه دے؟ (٤٥) دا سوچ مه کوئ چې زه به د پلار په وړاندې په تاسو الزام ولگوم. په تاسو الزام لگونکے موسی دے، په چا چې تاسو اُميد ساتئ. (٤٦) که چېرې تاسو په موسی ايمان ساتئ نو په ما به يې هم ساتئ ځکه چې هغه زما په حقله ليکلی دی. (٤٧) خو که تاسو د موسی په کلام ايمان نه ساتئ نو زه چې څه وایم تاسو به په هغې څه ايمان وساتئ.

پينځه زره خلق مړول

٦ (١) د دې نه پس عيسی د گليل د درياب بلي غاړې ته لاړو چې ورته د تديراس درياب هم وئيلے کيږی. (٢) او يوه لويه گڼه ورپسې وه ځکه چې هغوی هغه معجزې ليدلې وې چې هغه د بيمارانو د شفا دپاره کولې. (٣) بيا عيسی غره ته پاس وختلو او هلته د خپلو مريدانو سره کښېناستو. (٤) نو د فسح اختر چې د يهوديانو لوی اختر دے رانزدې وو. (٥) بيا چې عيسی خپلې سترگې اوچتې کړې نو يوه لويه گڼه يې وليدله چې د هغه په طرف راوانه وه. نو عيسی فيليپوس ته وفرمائيل چې، ”مونږ به د دې خلقو دپاره روټی د کوم ځائ نه اخلو؟“ (٦) هغه دا سوال د هغه د آزمېښت دپاره وکړو، ځکه چې هغه ته په خپله دا معلومه وه چې هغه به څه کوی. (٧) فيليپوس ورته جواب ورکړو چې، ”د دوو سوو دينارو روټی به هم کافی نه وی چې د دې خلقو لږه لږه ورسى.“ (٨) د هغه په مريدانو کېښې اندرياس چې د شمعون پطروس ورور

وو، هغه ته ووئيل چې، (۹) ”دلته يو هلك دے چې ورسره د اوريشو پينځه روتی او دوه کبان شته، خو دا د دې دومره ډېرو خلقو دپاره هيڅ هم نه دی.“ (۱۰) عيسی وفرمائيل، ”دا خلق کښېنوئ.“ هلته په هغه ځای کېښې بڼه ډېر وابښه ؤو، نو هغوی لاندې په زمکه کېښناستل او ټول تقريباً پينځه زره سړی ؤو. (۱۱) بيا عيسی روتی واخستلې، شکر يې پرې وکړو او هغه يې په هغه ناستو خلقو تقسيم کړې. او هم دغسې يې د کبانو سره وکړل او هغوی چې څومره غوښتل نو دومره يې ورکړل. (۱۲) کله چې ټول بڼه ماړه شول نو هغه خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ”دا پاتې شوې ټوکړې راتولې کړئ نو چې هيڅ هم درنه ضائع نه شی.“ (۱۳) نو هغوی هغه راتولې کړې او د اوريشو د پينځو روتیو د هغه پاتې شوو ټوکړو نه کومې چې خلقو خوړلې وې دولس ټوکړی ډکې شوې. (۱۴) کله چې خلقو دا معجزه وليدله چې عيسی وکړه هغوی يو بل ته ووئيل، ”يقيناً دا هغه پېغمبر دے کوم چې دنيا ته راتلونکے وو.“ (۱۵) کله چې عيسی د هغوې په نيت پوهه شو چې هغوی هغه خپل بادشاه جوړول غواړی نو هغه په خپله غره ته واپس لاړو.

د حضرت عيسی د اوبو دپاسه گرځېدل

(۱۶) کله چې ماښام شو نو د عيسی مريدان ښکته د درياب غاړې ته لاړل، (۱۷) په کښتۍ کېښې کېښناستل او د سيند پورې غاړې کفرنحوم ته روان شول. نو تياره شوې وه او عيسی لا هغوی سره ملاو شومے نه وو. (۱۸) په دې دوران کېښې د درياب اوبه په اوچتېدو شوې ځکه چې تېز طوفان راغلو. (۱۹) کله چې هغوی درې څلور ميله کښتۍ وچلوله نو

هغوی عیسیٰ د اوبو د پاسه روان ولیدو چې د کښتی طرف ته رانزدې کېدو. او هغوی یرې واخستل، (۲۰) خو عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”مه یرېږئ، دا زه یم.“ (۲۱) نو بیا هغوی دا غوښتل چې عیسیٰ کښتی ته راوڅېژی او سمدستی کښتی هغه غاړې ته ورسېدله چرته چې دوی روان وو.

خلق حضرت عیسیٰ لټوی

(۲۲) بل سحر هغه گڼ خلق چې د دریاب په بله غاړه ایسار شوی وو هغوی ولیدل چې هلته صرف یوه کښتی وه او د دې نه هم خبر شول چې عیسیٰ د خپلو مریدانو سره کښتی ته نه وو ختلې، بلکې د هغه مریدان د هغه نه بغېر تلی وو. (۲۳) بیا د تبریاس نه نورې کښتی دېخوا راغلې چرته چې خلقو د مالک د شکر ویستلو نه وروستو روټی خوړلې وه. (۲۴) کله چې خلقو وکتل چې نه خو عیسیٰ او نه یې مریدان هلته شته نو هغوی په کښتو کېني سواره شول او د عیسیٰ په تلاش کېني پورې غاړه کفرنحوم ته لاړل.

حضرت عیسیٰ د ژوندون روټی ده

(۲۵) کله چې هغوی هغه د دریاب په بله غاړه وموندو هغوی عیسیٰ ته ووئیل، ”استازده، ته کله دلته راغلي؟“ (۲۶) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې تاسو زما تلاش په دې وجه نه کوئ چې تاسو نښې وکتلې بلکې ځکه چې تاسو روټی وخورله او لوږه مو ختمه شوه. (۲۷) د داسې خوراک دپاره خواری مه کوئ چې ختمیږی بلکې د هغې روټی دپاره خواری کوئ چې تر ابده پاتې کیږی، او کوم به

چي ابن آدم تاسو له درکړي. ځکه چې هم په هغه باندي

خدائ پلار خپل مھر لگولې دے. “ (۲۸) بيا هغوی هغه ته

ووييل چې، ”مونږ له څه کول په کار دی چې د خدائ پاک د

رضا کارونه وکړو؟“ (۲۹) عيسی جواب ورکړو چې، ”د

خدائ پاک د رضا کار دا دے چې په هغه چا ايمان راوړئ

چې هغه رالېږلې دے. “ (۳۰) نو هغوی هغه ته ووييل، ”نو ته

مونږ ته کومه معجزه ښکاره کوې چې مونږ يې ووينو او په تا

ايمان راوړو؟ ته څه کار کولې شي؟ (۳۱) لکه چې زمونږ پلار

نيکه په صحرا کښې من و خوړل، صحيفې فرمائي چې،

”موسی هم هغوی له د آسمان نه من ورکړل چې وې خوری.“

(۳۲) بيا عيسی جواب ورکړو، ”زه تاسو ته رښتيا وایم چې دا

موسی نه وو چې تاسو له يې د آسمان نه من درکړل بلکې دا

زما پلار دے چې تاسو له د آسمان نه حقيقي روتې درکوی.

(۳۳) ځکه چې د خدائ پاک روتې هغه ده چې د آسمان نه

راکوزېږي او دنيا ته ژوندون ورکوی. “ (۳۴) نو هغوی هغه ته

ووييل، ”مالکه، مونږ ته دغه روتې همېشه راکوه. “ (۳۵) عيسی

هغوی ته وفرمائيل، ”زه د ژوندون روتې یم. څوک چې ما له

راځي هغه به هيڅکله نه اوږي کيږي او څوک چې په ما ايمان

راوړي هغه به هيڅکله نه تږي کيږي. (۳۶) خو ما تاسو ته

وفرمائيل چې تاسو زه ليدلې یم او بيا هم په ما ايمان نه

راوړئ. (۳۷) هر څوک چې پلار ما ته حواله کړي هغه به ما

له راشي او څوک چې ما له راشي هغه به زه هيڅکله ونه

شړم. (۳۸) ځکه چې زه د آسمان نه د خپلې رضا پوره کولو

دپاره نه یم راکوز شوې بلکې د هغه د رضا پوره کولو دپاره

چا چې زه رالېږلې یم. (۳۹) او دا د هغه رضا ده چا چې زه

رالېږلې یم چې زه هغه ټولو نه يو هم ورک نه کړم څه چې

هغه ما له راکری دی بلکې د قیامت په ورځ یې راپاڅوم. (۴۰)

ځکه چې دا زما د پلار مرضی ده چې هر څوک چې زوی وویښی او په هغه ایمان راوړی، هغه به د ابدی ژوندون خاوند

شی، او زه به هغوی د قیامت په ورځ بیا راپاڅوم. (۴۱) په

دې یهودیان د هغه په حقله وغورېدل ځکه چې هغه وفرمائیل چې، "زه هغه روتی یم چې د آسمان نه راکوزه شوې ده."

(۴۲) هغوی ووئیل، "ولې دا عیسی د یوسف زوی نه دے چې

مونږ یې مور او پلار پېژنو، نو بیا څنگه هغه وائی چې زه د

آسمان نه راکوز شوې یم؟" (۴۳) نو عیسی جواب ورکړو

چې، "په خپلو کښې مه غورېږئ. (۴۴) څوک هم ما له تر هغې

نه شی راتلے ترڅو چې هغه پلار چې زه یې رالېږلے یم هغه

یې ما ته راونه لېږی، او زه به هغه د قیامت په ورځ راپاڅوم.

(۴۵) دا د نبیانو په صحیفو کښې لیکلے شوی دی چې هغوی

ټولو ته به خدای پاک تعلیم ورکړی. هر هغه څوک چې د پلار

اوری او د هغه نه زده کوی هغه ما له راځی. (۴۶) هیچا پلار

نه دے لیدلے بغېر د هغه نه چې د خدای پاک د طرفه دے،

صرف هغه پلار لیدلے دے. (۴۷) زه تاسو ته رښتیا وایم

څوک چې ایمان راوړی هغه د تل ژوندون خاوند دے. (۴۸)

زه د ژوندون روتی یم. (۴۹) ستاسو پلار نیکونو په صحرا

کښې من وخورل خو هغوی مړه شول. (۵۰) دا هغه روتی ده

چې د آسمان نه راغلې ده، نو چې څوک دا روتی وخوری

هغه به نه مری. (۵۱) زه د ژوندون روتی یم چې د آسمان نه

راکوزه شوې ده. څوک چې دا روتی وخوری هغه به تل

ژوندے وی. او کومه روتی چې زه د دنیا د ژوندون دپاره

ورکوم هغه زما بدن دے. (۵۲) بیا د یهودیانو په مینځ کښې

تېز بحث شروع شو، هغوی ووئیل چې، "دا سرے خپل بدن

مونڙ ته خورپو له څنگه راکولې شي؟“ (۵۳) نو عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې ترڅو چې تاسو د ابن آدم بدن ونه خورئ او د هغه وینه ونه څښئ نو تاسو کښې به ابدی ژوندون نه وی. (۵۴) څوک چې زما بدن وخورئ او زما وینه وڅښئ هغه د تل ژوندون خاوند دی او زه به یې د قیامت په ورځ راپاڅوم. (۵۵) زما بدن حقیقی خوراک دی او زما وینه حقیقی څښاک دی. (۵۶) څوک چې زما غوښه خورئ او زما وینه څښئ هغه په ما کښې او زه په هغه کښې اوسېږم. (۵۷) لکه څنگه چې ژوندی پلار زه راولېږم او زه د پلار په وجه ژوندی يم، دغه شان څوک چې زما بدن وخورئ هغوی به زما په وجه ژوندی وی. (۵۸) دا هغه روټی ده چې د آسمان نه راکوزه شوې ده او دا د هغه روټی په شان نه ده چې ستاسو پلار نیکونو وخوره او مړه شول. خو څوک چې دا روټی وخورئ هغه به تل تر تله ژوندی وی.“

د تل ژوندون کلام

(۵۹) عیسیٰ دا خبرې هغه وخت وکړې کله چې هغه په کفرنحوم کښې په عبادتخانه کښې تعلیم ورکولو. (۶۰) کله چې د هغه ډېرو مریدانو دا خبرې واورېدې هغوی ووئیل چې، ”دا تعلیم سخت دی، څوک دا منلې شي؟“ (۶۱) خو عیسیٰ خبر وو چې د هغه مریدان په دې حقله غورېږئ، نو هغه هغوی ته وفرمائیل چې، ”ولې تاسو په دې خفه شوی؟“ (۶۲) بیا به تاسو څه سوچ کوئ که تاسو ابن آدم هغه ځای ته په ختو وړئ چرته چې هغه مخکښې وو؟ (۶۳) دا د خدای پاک روح دی چې ژوند ورکوي، انساني بدن بې فائدې دی. کومې

خبرې چې ما تاسو ته كړې دى هغه روح او ژوند دى. (٦٤)

خو په تاسو كېنې خيڼې داسې دى چې ايمان نه راوړى.

حكه چې عيسى ته د اول نه دا پته وه چې خوك به ايمان نه راوړى او خوك به په هغه مځبرى كوى. (٦٥) بيا هغه وفرمائيل چې، ”دغه وجه ده چې ما تاسو ته وفرمائيل چې، هيڅوك هم ما ته نه شي راتلې ترڅو چې پلار ورته دا توفيق ورنه كړى.“ (٦٦) په دې وجه د عيسى پېر مريدان د هغه نه واوړېدل او نور د هغه سره نه گرځېدل. (٦٧) نو عيسى هغه دولسو مريدانو نه تپوس وكړو، ”ولې تاسو هم ما نه تلل غواړئ؟“ (٦٨) شمعون پطروس ورته جواب وركړو، ”مالكه، چا له به مونږ لار شو؟ تا سره خو د تل ژوندون خبرې دى. (٦٩) زمونږ په تا ايمان دى او زمونږ په دې ايمان دى چې ته د خدائ پاك قدوس پي.“ (٧٠) عيسى هغوى ته جواب وركړو، ”ولې ما تاسو دولس واړه غوره كړى نه يئ خه؟ خو په تاسو كېنې يو كس شيطان دى.“ (٧١) هغه د شمعون اسكريوتى د زوى يهوداه په حقله خبره كوله كوم چې په دولسو مريدانو كېنې يو وو، او وروستو پي د عيسى مځبرى هم وكړله.

د حضرت عيسى د وروڼو بې ايماني

٧ (١) د دې نه پس عيسى گليل كېنې گېرچاپېره گرځېدو. هغه يهوديه ته تلل نه غوښتل حكه چې يهوديانو موقع لټوله چې هغه مړ كړى. (٢) اوس د يهوديانو د جونگړو اختر هم رانزدې وو. (٣) نو د هغه خپلو وروڼو هغه ته وويل چې، ”ته دا علاقه پرېږده او يهوديه ته لار شه نو چې ستا مريدان هغه

لوی کارونه چې ته یې کوې، وینی. (۴) ځکه څوک چې غواړي چې مشهور شي نو هغه پټ کارونه نه کوي. که چېرې ته دا کارونه کوې نو دنیا ته ځان څرگند کړه. (۵) ځکه چې د هغه خپلو وروڼو هم په هغه باندې ایمان نه ساتلو. (۶) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل چې، ”زما دپاره مقرر شوې وخت لانه دې راغلي، خو ستاسو دپاره هر وخت ټیک دی. (۷) دنیا تاسو نه نفرت نه شي کولې خو زما نه نفرت کوي ځکه چې زه د دې خلاف گواهی ورکوم چې د دې کارونه بد دي. (۸) تاسو په خپله اختر له لارې شئ، زه دې اختر له نه ځم ځکه چې زما دپاره مقرر شوې وخت لانه دې راغلي.“ (۹) د دې فرمائیلو نه پس عیسیٰ په گلیل کښې پاتې شو.

حضرت عیسیٰ د جونگرو په اختر کښې

(۱۰) خو کله چې د عیسیٰ وروڼه اختر له لارې نو هغه په خپله هم لاړو، خو په ښکاره نه بلکې په پټه. (۱۱) یهودیانو په اختر کښې د هغه لټون کولو او تپوس یې کولو چې، ”عیسیٰ چرته دی؟“ (۱۲) او په گڼه کښې د هغه په حقله گنگوسه روان وو. چا به وئیل چې، ”هغه ښه سرې دی،“ خو ځینو به وئیل چې، ”نه، هغه خلق بې لارې کوي.“ (۱۳) خو بیا هم خلقو د هغه په حقله د یهودیانو د یرې په وجه ښکاره هیڅ نه شو وئیلې. (۱۴) کله چې اختر نیم تېر شو نو عیسیٰ د خدای کور ته لاړو او تعلیم یې شروع کړو. (۱۵) یهودیان حبران شول او وې وئیل، ”دې سړی څنگه دومره علم حاصل کړو سره د دې چې ده خو تعلیم نه دی کړی؟“ (۱۶) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زما تعلیم زما نه دی، بلکې دا د هغه چا دی چې زه یې رالېږلې يم. (۱۷) هر څوک چې غواړي چې د خدای پاک

رضا پوره کړی، هغه به په دې پوهه شی چې زما تعلیم د خدای د طرفه دے، یا که زه د خپل ځان نه تعلیم ورکوم. (۱۸) څوک چې د خپل ځان نه خبرې کوی هغه خپل عزت غواړی خو څوک چې د خپل رالېرونکی عزت غواړی هغه رېستینے انسان دے او په هغه کېنې هیڅ ټگی نشته. (۱۹) ولې موسی تاسو ته شریعت نه وو درکړے؟ خو تاسو کېنې یو هم پرې عمل نه کوئ. تاسو ولې زما د مړ کولو موقع گورئ؟“ (۲۰) گنې جواب ورکړو، ”په تا پیریان ناست دی. څوک ستا د وژلو کوشش کوی؟“ (۲۱) عیسی جواب ورکړو، ”ما یوه معجزه وکړله او تاسو ټول حېران شوئ. (۲۲) خو موسی تاسو ته د سنت کولو شریعت درکړو، اگر چې دا د موسی د طرف نه نه وو بلکې د پلار نیکه د وخت نه راروان وو، او تاسو د سبت په ورځ ماشوم سنتوئ. (۲۳) که تاسو د سبت په ورځ ماشوم سنتوئ د دې دپاره چې د موسی شریعت مات نه شی نو بیا تاسو زما نه په دې وجه ولې خفه یئ چې ما د سبت په ورځ د یو سړی پوره بدن روغ کړو؟ (۲۴) په ظاهري صورت فېصله مه کوئ بلکې په انصاف سره فېصله کوئ.“

ولې حضرت عیسی مسیح دے؟

(۲۵) په دې باندې د یروشلم څه خلقو دا وینا شروع کړه، ”ولې دا هغه سړے نه دے چې هغوی یې د وژلو کوشش کوی؟“ (۲۶) وگورئ، دے دلته کېنې بڼه په ډاگه لگیا دے او هغوی ورته هیڅ نه وائی. ولې داسې خو نه ده چې زمونږ مشران په دې خبر شوی وی چې دے په رېستیا مسیح دے؟ (۲۷) خو مونږ ته پته ده چې دا سړے د کوم ځای دے خو هر

کله چې مسیح راشی نو هیچا ته به پته نه وی چې د کوم خائ دے. (۲۸) بیا عیسیٰ چې کله د خدائ په کور کښې تعلیم ورکولو نو چغه یې کره، ”تاسو ما پېژنئ او تاسو ته پته ده چې زه د کوم خائ یم. خو زه په خپله مرضی نه یم راغلی. خو چا چې زه رالېږلې یم هغه رښتونی دے، او تاسو هغه نه پېژنئ. (۲۹) زه هغه پېژنم ځکه چې زه د هغه نه راغلی یم او هغه په خپله زه رالېږلې یم.“ (۳۰) نو بیا ځینې مشرانو د هغه د نیولو کوشش وکړو خو هیچا هغه ته لاس وانه چولو ځکه چې د هغه مقرر شوې وخت لانه وو راغلی. (۳۱) خو په ګڼه کښې ډېرو په هغه ایمان راوړو او هغوی وئیل چې، ”کله چې مسیح راشی نو ولې هغه به د دې کس نه زیاتې معجزې وکړی څه؟“

د حضرت عیسیٰ د گرفتارولو دپاره یې محافظان ورولېږل

(۳۲) فریسیانو د عیسیٰ په حقله د خلقو غورېدل واورېدل، نو مشرانو امامانو او فریسیانو، محافظان د هغه نیولو پسې ولېږل. (۳۳) بیا عیسیٰ وفرمائیل چې، ”زه به څه لږې مودې دپاره تاسو سره یم او بیا به زه هغه له لار شم چا چې زه رالېږلې یم. (۳۴) تاسو به زما لټون کوئ خو ما به پیدا نه کړئ او چرته چې به زه یم هلته به تاسو نه شی راتلئ.“ (۳۵) نو یهودیانو یو تر بله ووئیل چې، ”دے چرته تلل غواړی چې مونږ به یې بیا نه شو موندئ؟ ولې دے غواړی چې د یونان هغه ښارونو ته لار شی چې په کښې زمونږ خلق اوسېږی، او یونانیانو ته تعلیم ورکړی؟“ (۳۶) د هغه د دې وینا نه مطلب څه

دے ڇي، تاسو به زما لٽون ڪوئِ خو ما به پيدا نه ڪريئ او
چرته ڇي به زه ٿي هلته به تاسو نه شئِ راتلئ؟“

د ٿوندون د اوبو سرچينه

٣٧) د اختر په آخري او د ٽولو نه په لويه ورځ عيسئ ودرېدلو
او په اوچت آواز پي وفرمائيل، ”كه څوڪ ترمئ وي هغه دې
ما له راشي، هغه دې وڅښي. ٣٨) او څوڪ ڇي په ما ايمان
راوړي، لکه ڇي صحيفي وائي، د ٿوندون د اوبو سيندونه به
د هغه نه بهيري.“ ٣٩) عيسئ دا خبره د هغه روح القدس په
حقله وکړه، کوم ڇي په هغه چا نازلېدونکي وو چا ڇي په
عيسئ ايمان راوړو، نو تر دغه وخته روح القدس لا نازل
شوي نه وو، ځکه ڇي عيسئ لا خپل جلال ته رسېدلئ نه
وو.

په خلقو کښي بي اتفاقي

٤٠) کله ڇي هغوي د هغه دا خبري واورېدي په گڼه کښي
ځينو ووئيل، ”يقيناً ڇي دا هغه پېغمبر دئ د چا ڇي مونږ په
طمع يو.“ ٤١) چا ووئيل ڇي، ”دا مسيح دئ،“ او ځينو
ووئيل ڇي، ”ولي مسيح به د گليل نه راځي څه؟“ ٤٢) ولي
صحيفي دا نه فرمائي ڇي مسيح به د داؤد د خاندان او د
بيت لحم نه راځي، د هغه کلي نه ڇي داؤد په کښي اوسېدلئ
وو؟“ ٤٣) دغه شان د عيسئ په وجه په خلقو کښي بي اتفاقي
پيدا شوله. ٤٤) په هغوي کښي ځينو غوښتل ڇي گرفتار پي
کړي، خو هيچا هم هغه ته لاس وانه چولو.

د يهودی حاکمانو بې ایمانی

٤٥) بیا محافظان، مشرانو امامانو او فریسیانو له واپس

راغلل او هغوی ورته ووئیل چې، ”تاسو هغه ولې ځان سره رانه وستو؟“ ٤٦) محافظانو جواب ورکړو چې، ”هیڅکله هم

چا داسې خبرې نه دی کړی څنگه یې چې دا سرې کوی.“

٤٧) فریسیانو ورته ووئیل چې، ”ولې هغه تاسو هم بې لارې

کړئ څه؟“ ٤٨) زمونږ مشرانو او فریسیانو نه یو هم په هغه

ایمان نه دے راوړے. ٤٩) خودا گڼه چې په شریعت نه

پوهیږی لعنتیان دی.“ ٥٠) بیا په هغوی کښې نیکودیموس

نومې یو سرې، یعنی هغه سرې چې یو ځل مخکښې عیسی له

راغله وو، هغه ووئیل چې، ٥١) ”ولې شریعت مونږ ته دا

اجازت راکوی څه چې ترڅو د یو کس بیان په خپله وانه ورو

او هغه ته د خبرو موقع ورنه کړو نو ولې هغه مونږ مجرم

کولے شو څه؟“ ٥٢) هغوی جواب ورکړو، ”ته هم گلیلی یې

څه؟ وگوره او صحیفې ولوله، نو ته به په خپله خبر شې چې

یو نبی هم د گلیل نه نه راځی.“ ٥٣) نو بیا ټول خپلو کورونو

ته واپس لاړل.

په زنا کښې نیولے شوې بنځه

٨) ١) عیسی د زیتون غر ته وختلو. ٢) بله ورځ سحر

وختی هغه بیا د خدای کور ته راغلو. ٣) ټول خلق ورته راغونډ

شول، او هغه کښېناستو او هغوی ته یې تعلیم شروع کړو.

٣) د شرعی عالمانو او فریسیانو یوه بنځه راوسته څوک

چې په زنا کښې نیولے شوې وه. او هغه یې په خپل مینځ

کښې ودروله. ٤) او هغوی هغه ته ووئیل چې، ”استاز، دا

بنڌه په زنا کولو نیولے شوې ده. (۵) په شریعت کښې

موسیٰ مونږ ته حکم کړے دے چې داسې ښځې دې سنگسار کړے شی. نو بیا تاسو په دې حقله څه وایئ؟“ (۶) هغوی د

هغه د آزمېښت دپاره دا سوال وکړو چې هغوی د هغه خلاف

څه الزام پیدا کړی. خو عیسیٰ ټیټ شو او په زمکه یې په

گوته څه ولیکل. (۷) کله چې هغوی بار بار د هغه نه تپوس

کولو نو هغه ښغ ودرېدو او ورته یې وفرمائیل چې، ”په تاسو

کښې به په هغې ورومبے د کانی گزار هغه څوک کوی چا

چې کله هم گناه نه وی کړی.“ (۸) او هغه یو ځل بیا ښکته

ټیټ شو او په زمکه یې څه ولیکل. (۹) کله چې هغوی دا

خبره واورېده نو هغوی یو یو بهر ووتلو، د ټولو نه اول مشران

وتښتېدل، او عیسیٰ د هغې ښځې سره یواځې پاتې شو چې د

هغه په وړاندې ولاړه وه. (۱۰) عیسیٰ بیا ودرېدلو هغه ښځې ته

یې وفرمائیل، ”هغوی چرته لارل؟ ولې ته هیچا هم مجرمه نه

کړې څه؟“ (۱۱) هغې جواب ورکړو، ”مالکه، هیچا هم نه.“ او

عیسیٰ وفرمائیل، ”او نه دې زه مجرمه کوم، ځه لاره شه، خو

بیا کله هم گناه مه کوه.“

حضرت عیسیٰ د دنیا نور

(۱۲) عیسیٰ بیا خلقو ته مخاطب شو او وې فرمائیل، ”زه د

دنیا نور یم. څوک چې ما پسې راځی هغه به هیڅکله په تیاره

کښې نه گرځی بلکې هغه به د ژوندون رڼا ومومی.“ (۱۳) بیا

فریسیانو هغه ته وویل، ”ته د خپل ځان په حق کښې گواهی

کوې خو ستا گواهی اعتباری نه ده.“ (۱۴) عیسیٰ جواب

ورکړو، ”زما گواهی اعتباری ده که څه هم چې زه یې د ځان

په حق کښې ورکوم، ځکه چې زه خبر یم چې زه چرته نه

راغلي يم او چرته روان يم، خو تاسو ته پته نشته چي زه
چرته نه راغلي يم او چرته حم. (۱۵) تاسو په انساني بنياد
فېصلي كوي خو زه د هيچا فېصله نه كوم. (۱۶) خو كه
چري زه فېصله كوم نو زما فېصله به ټيڪ وي، ځكه چي زه
يواځي نه يم كله چي فېصله كوم بلكي زه او زما پلار چي زه
يې رالېرلي يم يې يو ځاي فېصله كوو. (۱۷) ستاسو په خپل
شريعت كېني يې دا ليكلي دي چي د دوو كسانو گواهي ټيڪ
ده. (۱۸) دا زه يم چي د خپل ځان په حقله گواهي كوم او زما
بل گواه زما پلار دې چي زه يې رالېرلي يم. (۱۹) بيا هغوي
ترې ټپوس وكړو، ”ستا پلار چرته دې؟“ عيسي جواب
وركړو چي، ”تاسو نه خو ما پېژني او نه زما پلار. كه چري
تاسو زه پېژندې نو زما پلار به مو هم پېژندو.“ (۲۰) د خدائي
د كور په بيت المال كېني عيسي دا خبره د تعليم وركولو په
وخت كېني وكړله، خو هيچا هم هغه گرفتار نه كړو ځكه چي
د هغه مقرر شوې وخت لانه وو راغلي.

د حضرت عيسي د خپل مرگ په حقله پېشگوئي

(۲۱) عيسي يو ځل بيا هغوي ته وفرمائيل، ”زه درنه حم، او
تاسو به ما لټوي خو تاسو به په خپلو گناهونو كېني مړه شئ.
او چرته چي زه حم هلته تاسو نه شئ راتلې.“ (۲۲) بيا
يهوديانو ووئيل، ”ولې دې به خپل ځان وژني ځكه چي دې
دا وائي، چرته چي زه حم هلته تاسو نه شئ راتلې.“ (۲۳) نو
عيسي هغوي ته وفرمائيل، ”تاسو د دې زمكي خلق يئ او زه
د آسمان، تاسو د دې دنيا اوسېدونكي يئ خو زه د دې دنيا نه
يم. (۲۴) ځكه ما تاسو ته وفرمائيل چي تاسو به په خپلو
گناهونو كېني مړه شئ. كه چري تاسو په دې باور نه كوي

چي زه هغه یم، یعنی، زه هم هغه پښمبر یم نو تاسو به په خپلو
گناهونو کښې مړه شئ. (۲۵) هغوی د هغه نه تپوس وکړو،
”ته څوک یې؟“ عیسی جواب ورکړو چې، ”زه هم هغه یم چې
ما تاسو ته د اول نه وئیلی دی. (۲۶) ما سره ستاسو د
مجرمولو او د وئیلو دپاره پیرې خبرې دی خو هغه چا چې
زه یې رالېږلې یم، رښتینې دے او څه چې ما د هغه نه
اورېدلی دی هغه زه دنیا ته وایم. (۲۷) هغوی په دې پوهه نه
شو چې عیسی هغوی ته د خپل پلار په حقله خبرې کولې.
(۲۸) نو عیسی هغوی ته وفرمائیل، ”کله چې تاسو ابن آدم په
سولی وڅېږوئ نو بیا به تاسو پوهه شئ چې زه هغه یم، او زه
په خپل اختیار هیڅ نه کوم خو زه هغه څه وایم، د څه چې
پلار ما له تعلیم راکړې دے. (۲۹) چا چې زه رالېږلې یم هغه
ما سره دے. هغه زه یواځې نه یم پرېښې ځکه زه همېشه
هغه څه کوم چې هغه پرې راضی کیری. (۳۰) عیسی چې دا
خبرې کولې نو ډېرو پرې ایمان راوړو.

حقیقت به تاسو آزاد کړی

(۳۱) بیا عیسی هغه یهودیانو ته وفرمائیل چا چې په هغه ایمان
راوړې وو، ”که چېرې تاسو زما په کلام عمل کوئ نو تاسو
به په رښتیا زما مریدان یئ. (۳۲) او تاسو به په حقیقت پوهه
شئ او حقیقت به تاسو آزاد کړی. (۳۳) هغوی هغه ته جواب
ورکړو چې، ”مونږ د ابراهیم اولاد یو، مونږ چېرې هم د چا
غلامان شوی نه یو. ستا د دې وینا نه څه مطلب دے چې
تاسو به آزاد شئ؟“ (۳۴) عیسی هغوی ته وفرمائیل چې، ”زه
تاسو ته رښتیا وایم، هر څوک چې گناه کوی هغه د گناه غلام
دے. (۳۵) غلام د یو خاندان فرد گڼلې نه شی، خوزوی

همپشه دپاره د خاندان فرد گڼلے شی. (۳۶) نو کة چرې زوئ
 تاسو آزاد کړی نو تاسو به په رښتیا سره آزاد یئ. (۳۷) ما ته
 پته ده چې تاسو د ابراهیم اولاد یئ خو تاسو زما د وژلو موقع
 گورئ ځکه چې ستاسو په زړونو کښې زما د کلام دپاره
 ځای نشته. (۳۸) زه تاسو ته هغه وایم څه چې ما د پلار په
 حضور کښې لیدلی دی خو تاسو په هغې عمل کوئ څه چې
 تاسو د خپل پلار نه اورېدلی دی. (۳۹) هغوی ورته جواب
 ورکړو، "ابراهیم زموږ پلار دے." عیسی ورته وفرمائیل، "که
 چرې تاسو د ابراهیم اولاد وئ نو تاسو به هغه کارونه کول
 کوم چې ابراهیم کول. (۴۰) خو اوس تاسو کوشش کوئ چې
 ما ووژنئ ځکه چې ما تاسو ته حقیقت ووئیلو چې ما د
 خدای پاک نه اورېدلی وو. ابراهیم هیڅکله هم داسې نه و
 کړی. (۴۱) تاسو د خپل پلار غوندې کارونه کوئ." هغوی هغه
 ته ووئیل، "موږ حرامیان نه یو، او خدای پاک په خپله زموږ
 پلار دے." (۴۲) عیسی ورته وفرمائیل چې، "که خدای پاک
 ستاسو پلار وے نو تاسو به ما سره مینه کولے ځکه چې زه
 د خدای پاک نه راغلی یم او اوس دلته یم. زه په خپله
 مرضی نه یم راغلی بلکې زه هغه رالېرلے یم. (۴۳) تاسو ته
 چې زه څه وایم په هغې ولې نه پوهېږئ؟ دا ځکه چې تاسو
 زما کلام قبلولے نه شی. (۴۴) خو تاسو د خپل پلار ابلیس
 بچی یئ او تاسو په خپله خوښه د هغه خواهشونه پوره کوئ.
 هغه د اول نه قاتل وو او په حقیقت نه دے ولاړ ځکه چې په
 هغه کښې څه حقیقت نشته. کله چې هغه دروغ وائی نو د
 خپل فطرت په مطابق یې وائی ځکه چې هغه دروغزن دے او
 د دروغو پلار دے. (۴۵) نو کله چې زه تاسو ته رښتیا وایم
 خو تاسو په ما یقین نه کوئ. (۴۶) په تاسو کښې څوک ما د

گناه مجرم ثابتولے شی؟ کٔ زٔ رشتیا وایم نو بیا ولی تاسو په ما یقین نٔ کوئ؟ (۴۷) څوک چي د خُدای پاک دی هغوی د خُدای پاک کلام قبلوی. په کومه وجه چي تاسو ورته توجو نٔ ورکوئ هغه دا چي تاسو د خُدای پاک نه نٔ یئ.

حضرت عیسیٰ د حضرت ابراهیم نه اول موجود

وو

(۴۸) یهودیانو جواب ورکړو چي، ”ولی زمونږ دا وینا رشتیا نٔ ده چي تٔ سامری یي او په تا پیریان ناست دی؟“ (۴۹) عیسیٰ وفرمائیل چي، ”په ما پیریان نٔ دی ناست. خو زٔ د خپل پلار عزت کوم خو په دې تاسو ما بې عزته کوئ. (۵۰) زٔ خپله لوئی نٔ غواړم بلکي یو ذات شته چي هغه یي غواړی او هغه صحیح فبصله کوونکے دے. (۵۱) زٔ تاسو ته رشتیا وایم، کٔ څوک زما په کلام عمل کوی نو هغه به هیڅکله نٔ مری.“ (۵۲) یهودیانو هغه ته ووئیل چي، ”اوس زمونږ پوره یقین دے چي په تا پیرے ناست دے. ابراهیم خو وفات دے او نبیان هم وفات شوی دی او بیا هم تٔ وائی چي، کٔ څوک زما په کلام عمل وکړی نو هغه به هیڅکله نٔ مری. (۵۳) ولی تٔ زمونږ د پلار ابراهیم نه لوئی یي څٔ، څوک چي وفات دے؟ او نبیان هم وفات شوی دی. نو تٔ خپل ځان څٔ گڼي؟“ (۵۴) عیسیٰ جواب ورکړو، ”کٔ چرې زٔ د خپل ځان لوئی وکړم نو زما لوئی بې مطلبه ده. هغه څوک چي ما له لوئی راکوی هغه زما پلار دے د چا په حقله چي تاسو وایئ چي هغه زمونږ خُدای پاک دے. (۵۵) اگر کٔ تاسو هغه نٔ پېژنئ. خو زٔ یي پېژنم. کٔ چرې ما دا ووئیل چي زٔ هغه نٔ پېژنم نو زٔ

به هم ستاسو په شان دروغژن يم. خو زه هغه پېژنم او د هغه په كلام عمل كوم. (٥٦) ستاسو پلار ابراهيم په دې خوشحاله وو چې هغه به زما ورځ وويني. او هغه دا ورځ وليدله او خوشحاله شو. (٥٧) يهوديانو جواب وركړو چې، "ته خو لا د پنځوسو كالو هم نه يې، نو ابراهيم دې څنگه وليدو؟" (٥٨) عيسى وفرمائيل، "زه تاسو ته رښتيا وایم، چې ابراهيم لا پيدا شوی نه وو چې زه موجود وم." (٥٩) نو په دې هغوی د عيسى د ویشتو پسې کانی راواخستل خو عيسى خپل ځان په ږه كړو او د خدای د كور نه ووتو.

د يو پېدائشی روند بينا كول

٩ (١) عيسى چې په لاره تېرېدو نو يو سړی يې وليدو چې پېدائشی روند وو. (٢) د هغه مريدانو ترې تپوس وكړو چې، "استاذه، گناه چا كړې ده، دې سړی او كه د ده مور او پلار، چې دې روند پيدا شوی دې؟" (٣) عيسى جواب وركړو، "نه دې سړی او نه د ده مور پلار گناه كړې ده. بلكې هغه ځكه روند پيدا شو چې د خدای پاك قدرت په ده كښې څرگند شى. (٤) ترڅو چې لا ورځ ده مونږ له د هغه كار كول په كار دى چا چې زه رالېږلې يم، شپه راروانه ده چې هيڅوك په كښې كار نه شى كولى. (٥) نو ترڅو چې زه په دنيا كښې يم، زه د دنيا نور يم." (٦) دې وييلو سره عيسى په زمكه وتوكل او په توكانو يې خټه جوړه كړله او هغه يې د هغه سړی په سترگو ومېرله، (٧) او ورته يې وفرمائيل چې، "لاړ شه او د سيلوم په تالاب كښې يې ووينځه." د دې لفظ معنى ده، لېږلې شوې، نو هغه سړی لاړو، سترگې يې ووينځلې او

چي واپس راغلو بينا شوے وو. (۸) بيا د هغه گاونڊيانو او هغه چا چي دے يي پڙندو چي خير به يي غوبستو، هغوي ووييل چي، ”ولې دا هغه سرے نه دے چي ناست به وو او خير به يي غوبستو؟“ (۹) ځينو ووييل، ”آو، هم دا هغه سرے دے،“ او نورو ووييل، ”نه، دا د هغه په شان دے.“ هغه په خپله ووييل چي، ”زه هم هغه سرے يم.“ (۱۰) هغوي ترې تپوس وکړو، ”نو ستا سترگي څنگه بينا شوې؟“ (۱۱) هغه جواب ورکړو، ”يو سرے چي نوم يي عيسي دے هغه خټه جوړه کړه، او زما په سترگو يي ومبرله او راته يي وفرمائيل چي د سيلوم تالاب ته لاړ شه او وې وينځه. بيا زه لارم او ومې وينځلې او بينا شوم.“ (۱۲) هغوي تپوس وکړو چي، ”هغه دے چرته؟“ هغه جواب ورکړو، ”ما ته پته نشته.“

د فريسيانو د شفا موندلو په حق کښي تحقيقات

(۱۳) هغه سرے چي مخکښي روند وو هغوي فريسيانو له راوستو. (۱۴) دا د سبت ورځ وه چي عيسي خټه جوړه کړه او د هغه سترگي يي بينا کړې. (۱۵) بيا فريسيانو ترې هم تپوسونه شروع کړل چي، ”ته څنگه بينا شوې؟“ سري هغوي ته ووييل، ”هغه زما په سترگو خټه ومبرله، بيا هغه ما ووينځلې او اوس زه ليدے شم.“ (۱۶) ځينو فريسيانو ووييل چي، ”دا سرے د خدائ پاک د طرفه نه دے ځکه چي د سبت د ورځي احترام نه کوي.“ خو نورو ووييل چي، ”يو گناه کار سرے څنگه داسي معجزه کولے شي؟“ او په هغوي کښي اختلاف پيدا شو. (۱۷) نو هغوي د هغه روند سري نه بيا تپوس وکړو چي، ”ستا د هغه په حقله څه خيال دے؟ ځکه چي هغه ستا سترگي بينا کړې دي.“ هغه جواب ورکړو چي،

”هغه يو نبي دے.“ (۱۸) خو يهوديانو په دې باور نه کولو چې
 دا سرے ږوند وو او بينا شو ترڅو چې هغوی د هغه مور او
 پلار راوغوښتل (۱۹) او تپوس يې ترې وکړو چې، ”دا ستاسو
 زوی دے، څوک چې تاسو وایئ چې ږوند پيدا شوے وو؟ نو
 اوس دے څنگه ليدلے شی؟“ (۲۰) مور او پلار يې جواب
 ورکړو، ”مونږ ته دا پته ده چې دا زمونږ زوی دے او چې
 دے پيدائشی ږوند دے. (۲۱) خو مونږ ته پته نشته چې دا
 څنگه دے اوس ليدلے شی، او نه مونږ ته پته شته چې چا د
 دے سترگي بينا کړې. د دے نه تپوس وکړئ، دے زلمے دے،
 دے به په خپله حال ووائی.“ (۲۲) د هغه مور او پلار د يرې نه
 داسې ووئيل ځکه چې هغوی د يهوديانو نه ویرېدل. نو
 يهوديانو د مخکښي نه دا فېصله کړې وه چې څوک هم عيسی
 ومني چې مسيح دے نو هغه به د عبادتخاني نه وشړی. (۲۳)
 هم دغه وجه وه چې مور پلار يې ووئيل چې هغه زلمے دے،
 تپوس ترې وکړئ. (۲۴) نو بيا په دوېم ځل هغوی هغه سرے
 راوغوښتو څوک چې ږوند وو او ورته يې ووئيل، ”خدائ
 پاک ته مخ کړه او رښتيا ووايه، خو مونږ ته دا پته ده چې دا
 سرے گناه گار دے.“ (۲۵) هغه جواب ورکړو، ”ما ته پته
 نشته چې دے گناه گار دے او که نه، خو زه د يو څيز نه
 خبر يم، هغه دا چې زه ږوند وم او اوس بينا شوے يم.“ (۲۶)
 هغوی ترې تپوس وکړو چې، ”هغه تا سره څه وکړل؟ هغه
 ستا سترگي څنگه بينا کړې؟“ (۲۷) هغه جواب ورکړو چې،
 ”ما خو تاسو ته ووئيل خو تاسو غوږ نه کېښودو، نو تاسو دا
 بيا ولې اورېدل غواړئ؟ ولې تاسو هم د هغه مريدان جوړېدل
 غواړئ څه؟“ (۲۸) نو بيا هغوی په کنځلو شول او ورته يې
 ووئيل، ”ته د هغه مريد يې، خو مونږ د موسی يو. (۲۹) مونږ

ته پته ده چي خدائِ پاڪ د موسىٰ سره خبري ڪري وي خود د
 دي سري نه خبر نه يو چي دے د کومه راغلي دے. (۳۰)
 سري جواب ورکرو چي، ”خومره د حبرانتيا خبره ده چي
 تاسو ته دا پته نشته چي هغه د کومه راغلي دے، خوبيا هم
 هغه زما سترگي بينا ڪري. (۳۱) مونڙ ته پته ده چي خدائِ
 پاڪ د گناهگارو نه اوري، خو هغه د هغه چا اوري چي د هغه
 عبادت کوي او د هغه رضا پوره کوي. (۳۲) د دنيا د
 پيداينست نه لا چا دا نه دي اوربدي چي چا د پيدائشي روند
 سترگي بينا ڪري دي. (۳۳) ڪه دا سرے د خدائِ پاڪ د طرفه
 نه وے نو هغه هيخ نه شو کولے. (۳۴) هغوي ورته ووييل
 چي، ”ته خو په خپله بلکل گناه گار پيدا شوي يي او اوس
 مونڙ ته د تعليم راكولو ڪوشش ڪوي؟“ نو بيا هغوي هغه د
 عبادتخاني نه وشړلو.

روحاني روندتوب

(۳۵) ڪله چي عيسيٰ په دي خبر شو چي هغوي هغه شړلے
 دے، نو عيسيٰ هغه پيدا ڪرو او تپوس يي تري وڪرو، ”ستا په
 ابن آدم ايمان شته؟“ (۳۶) سري جواب ورکرو، ”مالڪه، ما ته
 ووايه هغه څوڪ دے نو چي زه په هغه ايمان راوڀرم.“ (۳۷)
 عيسيٰ هغه ته وفرمائيل چي، ”تا هغه وليدو، څوڪ چي تا
 سره خبري کوي هم هغه دے.“ (۳۸) هغه ووييل، ”مالڪه، زما
 پري ايمان دے.“ او هغه ورته په سجده پرپوتو. (۳۹) عيسيٰ
 وفرمائيل چي، ”زه دي دنيا ته د عدالت دپاره راغلي يم چي
 راندہ بينا شي او څوڪ چي ځان بينا گني هغه راندہ شي.“
 (۴۰) ځيني فريسيان چي د هغه سره نزدي ولاړ وو د هغه دا
 خبري يي واوربدي او تپوس يي تري وڪرو، ”ولې مونڙ راندہ

يُو خه؟“ (٤١) عيسى هغوى ته وفرمائيل، ”كه چري تاسو رانده وے نو ستاسو گناه به نه وه خو اوس چي تاسو دا وائي چي مونبر بينا يو، نو په دي تاسو گناه گار پاتي شوي.“

د گډو د شپون مثال

١٠ (٤٢) ”زه تاسو ته رښتيا وایم چې هر څوک چې د گډو شپول ته په دروازې نه ورننوځي خو په بله لاره وراوړي هغه غل او ډاکو دے. (٤٣) خو کوم سرے چې په دروازه ورننوځي هغه د گډو شپونکے دے. (٤٤) څوکيدار هغه ته دروازه کولاووي، او گډي د هغه آواز اوري او هغه خپلي گډي په نوم رابلي او هغوى په هغه پسې روانې وي. (٤٥) کله چې هغه خپلي ټولې گډي رابهر کړي نو هغه ترې وړاندې ځي او گډي ورپسې، ځکه چې هغوى د هغه آواز پېژني. (٤٦) هغوى به نا آشنا سرې پسې چري هم نه ځي. بلکې هغوى به د هغه نه وتښتي ځکه چې هغوى د نا آشنا سرې آواز نه پېژني.“

(٤٧) عيسى هغوى ته دا مثال ووئيلو خو هغوى په دي پوهه نه شول چې د هغه د دي نه مطلب څه وو.

حضرت عيسى بنه شپونکے دے

(٤٧) نو عيسى هغوى ته بيا وفرمائيل چې، ”زه تاسو ته رښتيا وایم چې زه د گډو دپاره دروازه یم. (٤٨) هغوى ټول چې زما نه مخکښي راغلي وو غله او ډاکوان وو، خو گډو هغوى ته غوړ ونه نيولو. (٤٩) زه دروازه یم. څوک چې زما په وسيله ننوځي هغه به بچ شي. هغه به دننه بهر تلے راتلے شي او د څرن ځای به ومومي. (٥٠) غل صرف د غلا د قتل او د تباهي

دپاره راځي خو زه دې له راغلي يم چې خلق ژوندون
 حاصل كړي او په مڪمل ډول پُرسكونه وي. (۱۱) زه ښه
 شپونكې يم او ښه شپونكې د گډو دپاره خپل سر وركوي.
 (۱۲) خو مزدور چې نه شپون وي او نه يې گډې خپلې وي،
 كله چې هغه ليوه په راتلو وويني نو گډې په ځاي پرېږدي او
 وتښتي. ليوه رڼه راگېره كړي او گډې خورې وړې كړي. (۱۳)
 هغه ځكه تښتي چې مزدور دې او د گډو هيڅ پرواه نه كوي.
 (۱۴) زه ښه شپون يم. زه خپلې گډې پېژنم او زما گډې ما
 پېژني، (۱۵) څنگه چې ما پلار پېژني او زه پلار پېژنم، او زه
 خپل ځان د گډو دپاره قربانوم. (۱۶) زما نورې گډې هم شته
 چې په دې شپول كښې نشته، زه به هغوي هم ضرور دلته
 راولم. هغوي به زما آواز اوري، او بيا به يوه رڼه وي او
 شپونكې به يې هم يو وي. (۱۷) په دې وجه پلار ما سره مينه
 كوي ځكه چې زه خپل ځان قربانوم د دې دپاره چې دا بيا
 ومومم. (۱۸) دا زما نه څوك نه اخلي، خو زه دا په خپله
 مرضي قربانوم. دا زما اختيار دې چې ځان قربان كړم او
 دا مې هم اختيار دې چې دا زه بيا ومومم. دا حكم ما ته
 خپل پلار راكړې دې. (۱۹) د دې خبرو په وجه بيا په
 يهوديانو كښې بې اتفاقي راغله. (۲۰) په هغوي كښې ډېرو وئيل
 چې، ”په ده پيريان ناست دي او دې پاگل دې، ولې تاسو ده
 ته غوږ ږدئ؟“ (۲۱) خو نورو وئيل چې، ”په چا چې پيريان
 ناست وي هغه داسې خبرې نه شي كولې. ولې پيرې د ږوند
 سترگې روغولې شي څه؟“

د يهوديانو د حضرت عيسى نه انكار

(۲۲) دا د ژمي ورځې وې او په يروشلم كښې د خدای د كور

د وقف کېدو اختر وو. (۲۳) او عیسیٰ د خدای په کور کېنې د
 سلیمان په برانډه کېنې ګرځېدو. (۲۴) یهودیان د هغه نه
 راچاپېره شول او ورته یې ووئیل، ”ترڅو پورې به تۀ مونږ په
 شک کېنې ساتې؟ که تۀ مسیح یې نو مونږ ته صفا صفا
 ووايه.“ (۲۵) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”ما تاسو ته ووئیل
 خو تاسو پرې یقین نه کوئ. زۀ چې کوم کارونه د خپل پلار
 په نوم کوم، هغه زما ګواه دی. (۲۶) خو تاسو پرې یقین نه
 کوئ ځکه چې تاسو زما ګډې نه یئ. (۲۷) زما ګډې زما آواز
 اوری، زۀ هغوی پېژنم او هغوی ما پسې راځی. (۲۸) زۀ هغوی
 له د تل ژوندون ورکوم او هغوی به هیڅکله هم هلاک نه شی
 او هیڅوک به یې هم زما د لاس نه ونۀ شوکوی. (۲۹) زما پلار
 چې ما ته هغوی حواله کړی دی هغه د هر څۀ نه زورور دے
 او هیڅ څوک دا د پلار د لاس نه نه شی شوکولے. (۳۰) زۀ او
 زما پلار یو یو.“ (۳۱) بیا یهودیانو عیسیٰ پسې کانی راوختل
 چې پرې وې ولی، (۳۲) خو عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل چې،
 ”ما تاسو ته د پلار له طرفه پېر نېک کارونه وښودل. نو تاسو
 ما د کوم کار په وجه سنگساروئ؟“ (۳۳) یهودیانو ورله
 جواب ورکړو چې، ”مونږ تا د څۀ نېک کار په وجه نه
 سنگساروو خو د کفر په سبب، ځکه چې تۀ خو صرف
 انسان یې او د خدای دعویٰ کوې.“ (۳۴) عیسیٰ جواب
 ورکړو چې، ”ولې ستاسو په شریعت کېنې دا نه دی لیکلے
 شوی چې، ”ما وفرمائیل چې تاسو خدایان یئ؟“ (۳۵) هغه
 خلق خدایان بللے کېدل چا ته چې د خدای پاک کلام
 راغلے وو، خو مونږ په دې پوهیږو چې صحیفې بدلېدے نه
 شی. (۳۶) ولې تاسو دا وئیلے شی چې څوک چې پلار مقدس
 کړے دے او دنیا ته یې رالېږلے دے، هغه کفر کوی ځکه

چي ما وفرمائيل چي زه د خدائ پاڪ زوي يم؟ (۳۷) كه چري
 زه د خپل پلار كارونه نه كوم، نو په ما ايمان مه راوړئ. (۳۸)
 خو كه زه يي كوم، كه خه هم تاسو په ما ايمان نه راوړئ، نو
 زما په كارونو ايمان راوړئ د دي دپاره چي تاسو ته پته ولگي
 او پوهه شي چي پلار په ما كښي دے او زه په پلار كښي يم.“
 (۳۹) نو هغوي يو خلي بيا د هغه د نيولو كوشش وكړو خو
 هغه د هغوي د لاس نه ووتو. (۴۰) عيسي بيا د اردن د سيند
 پورې غاړه هغه خائي ته لاړو چرته چي به يحيي اول بپتسمه
 وركوله. او هغه هلته پاتي شو. (۴۱) گن خلق ورله راغلل او
 هغوي وئيل چي، ”يحيي مونږ ته يوه معجزه هم نه وه ښكاره
 كړې، خو هغه چي خه د دي سړي په حقله وئيلي ؤو هغه
 رښتيا دي.“ (۴۲) او په هغه خائي كښي ډېرو خلقو په عيسي
 ايمان راوړلو.

د لعزر مرگ

۱۱ (۱) نو اوس لعزر نومې سړي ناجوره وو، چي د
 بيت عنياه وو كوم چي د مريمې او د هغي د خور مرتا كلے
 وو. (۲) دا د هغه مريم ورور لعزر ناجوره وو چا چي په
 مالک عطر اچولي ؤو او د هغه پښي يي په خپلو وېستو وچي
 كړې وې. (۳) نو خوښدو يي عيسي له خبر ورولېرلو چي،
 ”مالكه، چا سره چي ته مينه كوي هغه بيمار دے.“ (۴) خو
 كله چي عيسي دا واورېدل نو وې وفرمائيل، ”دا بيماري د
 مرگ نه ده، دا خو د خدائ پاڪ د جلال څرگندولو دپاره ده
 نو چي د خدائ پاڪ زوي د دي په وسيله جلال ومومي.“ (۵)
 اكر چي عيسي د مرتا، او د هغي خور او لعزر سره مينه

کوله، (۶) خو چي هغه د لعزر د بيماري واورپدل نو هغه دوه ورځي نور هم په هغه ځاي کبني ايسار شو. (۷) بيا د دې نه پس عيسي خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ”راځئ چي يهوديه ته واپس لاړ شو.“ (۸) مريدانو ورته ووييل چي، ”اُستاده، څه لږ وخت مخکبني يهوديانو ستا سنگسارول غوښتل، او ته بيا هلته ځي څه؟“ (۹) عيسي جواب ورکړو، ”ولې په ورځ کبني دولس گينتي رڼا نه وي څه؟ هر څوک چي د ورځي گرځي تيندک نه خوري ځکه چي هغوي د دې دنيا رڼا ويني. (۱۰) خو څوک چي د شپي گرځي نو تيندک به خوري ځکه چي هغه سره رڼا نشته.“ (۱۱) د دې وويلو نه پس عيسي وفرمائيل چي، ”زمونږ دوست لعزر اوده پروت دے خو زه ورځم چي راوبښ يې کړم.“ (۱۲) مريدانو هغه ته ووييل، ”مالکه، که چرې هغه اوده وي نو هغه به روغ شي.“ (۱۳) عيسي د هغه د مرگ خبره کوله خو د هغوي خيال وو چي گني دے د فطري اوده کېدو خبره کوي. (۱۴) بيا عيسي هغوي ته صفا وفرمائيل، ”لعزر مړ دے، (۱۵) نو ستاسو دپاره دا بڼه ده چي زه هلته نه وم نو چي تاسو ايمان راوړئ. خو راځئ چي هغه له ورشو.“ (۱۶) بيا توما چي برغونے ورته وائي، هغه نورو مريدانو ته ووييل، ”راځئ چي مونږ هم لاړ شو چي د هغه سره مړه شو.“

د لعزر بيا ژوندي کېدل

(۱۷) کله چي عيسي ورسېدو نو خبر شو چي څلور ورځي مخکبني لعزر دفن شوي دے. (۱۸) بيت عنياه د يروشلم نه څه دوه ميله لرې وه (۱۹) او پېر يهوديان مرتا او مريمې ته د هغوي د ورور غمرازي له راغلي وو. (۲۰) کله چي مرتا د

عیسیٰ د راتلو نه خبر شوه نو هغه سره ملاوېدو له ورغله، خو
 مریم په کور کښې پاتې شوه. (۲۱) مرتا عیسیٰ ته ووئیل،
 ”مالِکِه، که تَه دلته وے نو زما ورور به مږ شوے نه وو. (۲۲)
 خو زه اوس هم پوهېږم چې که تَه د خدای پاک نه هر څه
 وغواړې نو خدای پاک به یې درکړی.“ (۲۳) عیسیٰ هغې ته
 وفرمائیل چې، ”ستا ورور به بیا راژوندے شی.“ (۲۴) مرتا
 هغه ته ووئیل، ”خو ما ته پته ده چې د قیامت په ورځ به هغه
 بیا راژوندے شی.“ (۲۵) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”زه قیامت
 او ژوندون یم. څوک چې په ما ایمان ساتی که هغه مږ هم
 شی نو هغه به ژوندے وی، (۲۶) او څوک چې ژوندے دے او
 په ما ایمان لری هغه به هیڅکله هم مږ نه شی. آیا ستا په دې
 یقین دے؟“ (۲۷) هغې هغه ته ووئیل، ”آو، مالِکِه، زما په دې
 ایمان دے چې تَه مسیح یې، د خدای پاک زوی، څوک چې
 دنیا ته راتلونکے دے.“ (۲۸) کله چې هغې دا ووئیل، نو هغه
 واپس لاړه او خپله خور مریم یې راوبلله، او په پته یې ورته
 ووئیل، ”اُستاز دلته دے او هغه تا غواړی.“ (۲۹) کله چې
 مریم دا واورېدل نو سمدستی پاڅېده او عیسیٰ له ورغله. (۳۰)
 خو عیسیٰ لا کلی ته نه وو رارسېدلے او لا په هغه ځای کښې
 وو چرته چې مرتا هغه سره ملاو شوه. (۳۱) کوم یهودیان چې
 د مریم سره غمرازی دپاره کور کښې وُو، نو چې هغوی
 ولیدل چې هغه زر پاڅېده او بهر لاړه نو هغوی ورپسې روان
 شول، ځکه چې هغوی دا گڼل چې قبر له روانه ده چې پرې
 وژاړی. (۳۲) کله چې مریم هغه ځای له ورغله چرته چې
 عیسیٰ وو نو د هغه په لیدو سره په پښو ورته پرېوتله او هغه ته
 یې ووئیل، ”اے مالِکِه، که چرې تَه دلته وے نو زما ورور به
 مږ شوے نه وو.“ (۳۳) کله چې عیسیٰ مریم او ورسره

يهوديان په ژړا وليدل نو هغه يو سوږ اسويلې وکړو او ډېر
 زهير شو. (۳۴) هغه تپوس وکړو چې، ”هغه تاسو کوم خائ
 دفن کړې دے؟“ هغوى جواب ورکړو، ”مالکه، راشه او وې
 گوره.“ (۳۵) عيسى په ژړا شو. (۳۶) يهوديانو ووئيل چې،
 ”وگوره د دة هغه سره څومره مينه وه.“ (۳۷) خو ځينو ووئيل
 چې، ”ولې دې سړى چا چې د هغه ږوند سړى سترگې بينا
 کړې وې دا نه شو کولې چې لعزري يې د مرگ نه بچ کړې
 وې؟“ (۳۸) عيسى بيا سوږ اسويلې وکړو، او قبر له راغے.
 دا يو غار وو چې مخې ته يې گټه اېښودلې شوې وه. (۳۹)
 عيسى وفرمائيل، ”دا گټه لرې کړئ.“ مرتا، د مړ سړى خور،
 هغه ته ووئيل، ”مالکه، اوس خو به يې بوى کړې وى ځکه
 چې د دة د مرگ خو څلور ورځې شوې دى.“ (۴۰) عيسى
 هغې ته وفرمائيل، ”ولې ما تاسو ته دا نه وُو وئيلى څه، چې
 که چرې تاسو ايمان لرئ نو تاسو به د خدائ پاک لوى
 وينئ؟“ (۴۱) نو هغوى گټه لرې کړله. بيا عيسى پورته وکتل
 او وې فرمائيل، ”پلاره، زه ستا شکر کوم چې تا زما دُعا
 واورېدلې. (۴۲) ما ته پته ده چې ته همپشه زما اورې، خو ما د
 دې حاضرو خلقو دپاره سوال وکړو نو چې د دوى دا باور
 وشى چې زه تا رالېږلې يم.“ (۴۳) بيا کله چې هغه دا
 وفرمائيل نو هغه په اوچت آواز چغه کړه، ”لعزره، بهر
 راوځه.“ (۴۴) نو مړ سړى بهر راووتو، د هغه لاس او پښې د
 کتان په کفن کېنې تړلې شوى وُو او مخ يې په ټوکی کېنې
 انغېستې شوې وو. عيسى هغوى ته وفرمائيل، ”د دة نه کفن
 لرې کړئ او پرې يې ږدئ چې ځى.“

د حضرت عیسیٰ د مرگ سازش

٤٥) ډېر خلق چې د مریم سره قبر له راغلی ؤو هغوی چې هغه څه ولیدل کوم چې عیسیٰ وکړل نو په هغه یې ایمان راوړو. ٤٦) خو په هغوی کښې ځینې فریسیانو له ورغلل او هغه څه یې ورته ووئیل څه چې عیسیٰ کړی ؤو. ٤٧) نو مشرانو امامانو او فریسیانو یوه جرگه راوبلله او وې وئیل چې، ”مونږ ته څه کول په کار دی؟ ځکه چې دا سرې خو ډیرې معجزې ښکاره کوی. ٤٨) که مونږ دې دغه شان آزاد پرېږدو نو ټول خلق به په دۀ ایمان راوړی، او بیا به رومیان راشی او زمونږ ټول قوم او د خدای کور به تباہ کړی.“ ٤٩) خو په دوی کښې یو تن چې نوم یې کائفس وو څوک چې په دغه کال د ټولو نه مشر امام وو، هغوی ته ووئیل، ”تاسو په هیڅ نه پوهېږئ، ٥٠) تاسو په دې نه پوهېږئ چې ستاسو دپاره دا غوره ده چې د قوم دپاره دې یو سرې مړ کړی شی، نه چې ټول قوم تباہ او برباد شی.“ ٥١) هغه دا د خپله ځانه ونۀ وئیل، بلکې د هغه کال د مشر امام په حیثیت یې دا پېشگوڼې وکړله چې عیسیٰ به د قوم دپاره قربان شی، ٥٢) او نۀ صرف د قوم دپاره، بلکې د دې دپاره چې په ټوله دُنیا کښې د خدای پاک خواره واره بچی رایوځای کړی. ٥٣) نو د هم هغه ورځې نه پس هغوی د هغه د مرگ منصوبه جوړه کړه. ٥٤) نو په دې وجه عیسیٰ نور د یهودیانو په مینځ کښې آزاد نۀ ګرځېدو بلکې د هغه ځای نه یو کلی ته لاړو چې نوم یې اِفرائیم وو چې د صحرا سره نزدې مُلک کښې وو او هغه هلته د خپلو مریدانو سره پاتې شو. ٥٥) اوس د یهودیانو د فسح اختر رانزدې وو او ډېر خلق د کلی نه یروشلم ته د فسح

د اختر نه مخکښې لارل چې خپل ځانونه مقدس کړی. (۵۶)
 هغوی عیسیٰ لټولو او کله چې هغوی د خدای په کور کښې
 ودرېدل نو د یو بل نه یې تپوس کولو، ”څه مو خیال دے؟
 ولې هغه به اختر له رانه شی څه؟“ (۵۷) په دې وخت کښې
 مشرانو امامانو او فریسیانو دا حکم ورکړے وو چې چا د
 عیسیٰ پته ولگوله چې چرته دے نو دوی دې پرې خبر کړی
 چې هغه گرفتار کړی.

حضرت عیسیٰ په بیتِ عنیاه کښې په تېلو مسح کړے شو

۱۲ (۱) د فسح د اختر نه شپږ ورځې مخکښې عیسیٰ
 بیتِ عنیاه ته راغے چرته چې د لعزر کور وو، څوک چې هغه
 د مرو نه بیا ژوندے کړے وو. (۲) هلته هغوی هغه له د
 مابنم مېلمستیا وکړه چې مرتا په کښې خدمت کولو او لعزر
 هم د عیسیٰ سره په نورو مېلمنو کښې په دسترخوان ناست
 وو. (۳) بیا مریم ښه قیمتی عطر چې نیم سپر قدرې ؤو او د
 خالص خوشبوداره مرهمو نه جوړ وو راوړل، او د عیسیٰ په
 پښو یې واچول او هغه یې بیا په خپلو وېستو وچې کړې او
 ټول کور د دې عطرو د خوشبویي نه ډک شو. (۴) خو په
 دې یهوداه اسکریوتی، چې د عیسیٰ یو مرید وو چې لږ
 وروستو د هغه مځبر کېدونکے وو، ووئیل چې، (۵) ”دا عطر
 په درې سوه دیناره ولې خرڅ نه کړے شو چې پېسې یې
 خوار غریب له ورکړے شومے وے؟“ (۶) هغه دا خبره په
 دې ونه کړه چې گڼې هغه د خوارانو غمخور وو، خو ځکه
 چې هغه په خپله غل وو. هغه به د هغه پېسو نه هم پټولې

کومې به چې د چنډې په تیلې کښې جمع کېدې او د هغه په اختیار کښې به وې. (۷) عیسیٰ وفرمائیل چې، ”هغه خپلې خوبښې ته پرېږدئ. هغې دا عطر واخستل چې زما د ښخولو د ورځې دپاره یې وساتې. (۸) ځکه چې غریبانان خو به تل تاسو سره وی خو زه به درسره تل نه يم.“

د لعزر خلاف سازش

(۹) کله چې د یهودیانو هغه لویه گڼه خبر شوه چې هغه هلته دے، هغوی نه یواځې دې له راتلل چې عیسیٰ وویښی خو د لعزر د کتلو دپاره هم څوک چې هغه د مړو نه بیا راژوندې کړے وو. (۱۰) نو مشرانو امامانو دا منصوبه جوړه کړه چې لعزر هم مړ کړئ، (۱۱) ځکه چې د هغه په وجه ډېر یهودیان عیسیٰ له ورتلل او په هغه یې ایمان راوړو.

د حضرت عیسیٰ په یروشلم کښې استقبال

(۱۲) په بله ورځ گڼ خلق چې اختر له راغلی و او چې د دې نه خبر شول چې عیسیٰ هم یروشلم ته راروان دے، (۱۳) نو هغوی د کجورې څانگې واخستلې او د هغه استقبال له ورووتل او دا نعرې یې وهلې، ”أ مبارکی. مبارک دے هغه څوک چې د مالک خدای په نوم راځی، د بنی اسرائیلو بادشاه دې مبارک وی.“ (۱۴) او عیسیٰ یو کوچانی و موندلو او په هغې سور شو، لکه څنگه چې په صحیفو کښې لیکلی دی، (۱۵) ”اے د صیون لورې. مه یرېږه. وگوره، ستا بادشاه په کوچانی سور راروان دے.“ (۱۶) هغه وخت خو د عیسیٰ مریدان په دې پوهه نه شول، خو کله چې عیسیٰ خپلې لویې

ته ورسېدلو نو هغوی ته بیا وریاد شول چې دا خو د هغه په حقله لیکلے شوی ؤو او هم دغه شان د هغه سره وشول. (۱۷) نو کوم خلق چې د هغه سره ؤو کله چې عیسیٰ لعزر ته د قبر نه د راوتلو آواز وکړو او د مړو نه یې بیا ژوندے کړو، نو هغوی د هغې گواهی جاری ساتله. (۱۸) هم دغه وجه وه چې ډېر خلق د هغه سره ملاوېدو له ورغلل، ځکه چې هغوی اورېدلی ؤو چې هم هغه دا معجزه کړې ده. (۱۹) بیا فریسیانو یو بل ته ووئیل، ”تاسو گورئ چې مونږ هیڅ نه شو کولے، وگورئ، ټوله دنیا په هغه پسې روانه ده.“

ځینو یونانیانو غوښتل چې حضرت عیسیٰ سره ملاو شی

(۲۰) یو څو یونانیان په اختر کښې د عبادت دپاره تلی ؤو. (۲۱) هغوی فیلیپوس له راغلل څوک چې د بیت صیدا د گلیل اوسېدونکے وو، او هغه ته یې ووئیل، ”صاحبه، مونږ غواړو چې عیسیٰ سره ملاو شو.“ (۲۲) فیلیپوس لارو او اندریاس ته یې ووئیل، بیا هغوی دواړه لارل او عیسیٰ یې خبر کړو. (۲۳) عیسیٰ هغوی ته جواب ورکړو، ”هغه وخت راغلو چې ابن آدم خپله لوی و مومی. (۲۴) زه تاسو ته رښتیا وایم ترڅو چې د غنمو دانه په زمکه کښې ونه غورزیږی او په خاوره کښې ښځه او مړه نه شی تر هغې به دا صرف یوه دانه وی. خو کله چې دا په خاورو کښې ښځه شی نو دا ډېره مېوه پېدا کړی. (۲۵) هغه څوک چې د خپل ژوند سره مینه کوی هغه به یې بائیلی، او څوک چې په دنیا کښې د خپل ژوند نه نفرت کوی، هغه به یې د تل ژوندون دپاره وساتی. (۲۶) که څوک زما خدمت کوی هغه دې ما پسې راځی، او چرته چې زه یم هلته

به زما خادمِ هم وی. هر څوک چې زما خدمت کوی، هغه له به زما پلار عزت ورکړی.

حضرت عیسیٰ د خپل مرگ په حقله خبرې کوی

۲۷) اوس زما زړه پرېشانه دے او زه څه ووايم؟ چې اے پلاره، ما د دې وخت نه بچ کړه؟ خو، هم دا وجه ده چې زه دې وخت له راغلي يم. ۲۸) اے پلاره، خپل نوم ته جلال ورکړه. “بيا د آسمان نه يو آواز راغلو، ”ما خپل نوم ته جلال ورکړی دے او زه به بيا هم جلال ورکړم.“ ۲۹) کومه گڼه چې هلته ولاړه وه هغوی دا واورېدل او وی وئیل چې دا د تندر آواز وو خو نورو ووئیل چې، ”فربستې هغه سره خبرې وکړې.“ ۳۰) عیسیٰ وفرمائیل چې، ”دا آواز زما د گټې دپاره نه، خو ستاسو دپاره وو. ۳۱) اوس د دې دُنیا د عدالت وخت دے او د دې دُنیا سردار یعنی شېطان به اوس بهر وويستلے شی. ۳۲) او کله چې زه د زمکې نه وڅېژولے شم نو زه به ټول خلق خپل ځان ته راکاږم.“ ۳۳) عیسیٰ دې خبرې ته اشاره وکړه چې هغه به په کوم مرگ مری. ۳۴) گڼې جواب ورکړو چې، ”زمونږ شریعت دا وائی چې مسیح به تل تر تله وی، نو بيا ته څنگه وائی چې ابن آدم به ضرور په سولی وڅېژولے شی؟ دا ابن آدم دے څوک؟“ ۳۵) عیسیٰ هغوی له جواب ورکړو، ”رنا لږ وخت دپاره تاسو سره ده. ترڅو چې رنا تاسو سره ده وگرځی، هسې نه چې تياره مو راگېر کړی. څوک چې په تياره کښې گرځی، هغه ته پته نه وی چې چرته روان دے. ۳۶) ترڅو چې رنا تاسو سره ده، په رنا يقين کوئ نو چې تاسو د رنا زامن شئ.“

د يهوديانو بې ايماني

د دې خبرو نه پس عيسى د هغوى نه لارو او پټ شو. (٣٧)

اگر كه عيسى پيرې معجزې د هغوى په موجودگي كښې وکړې، خو هغوى په هغه باندې ايمان رانه وړو (٣٨) چې د يشعياہ نبى دا خبره پوره شى چې فرمائيلی يې ؤو، ”اے مالک، زمونږ په پېغام باندې چا يقين کړے دے؟ مالک خدائ خپل قوت په چا ظاهر کړے دے؟“ (٣٩) په دې وجه هغوى ايمان راوړلے نه شو، ولې چې يشعياہ نبى دا هم وفرمائيل چې، (٤٠) ”هغه د هغوى سترگې پندې کړې دى او زړونه يې ورله سخت کړى دى، نو چې هغوى په خپلو سترگو ونه ويني او په خپلو زړونو كښې پرې پوهه نه شى او د رغېدو دپاره ما ته راونه گرځى او زه يې روغ کړم.“ (٤١) يشعياہ دا خبرې ځکه وکړې چې هغه د عيسى لوى وليده او د هغه په حق كښې يې خبرې کولې. (٤٢) خو سره د دې په هغوى كښې پېرو يهودى مشرانو هم په هغه ايمان راوړو، خو د فريسيانو په وجه يې د دې اقرار نه کولو، او د دې يرې چې هغوى به د عبادتخاني نه بهر کړے شى. (٤٣) ځکه چې هغوى د خدائ پاک نه د عزت په نسبت د انسان نه عزت حاصلول زيات خوښول.

د حضرت عيسى کلام

(٤٤) نو عيسى په اوچت آواز وفرمائيل، ”که څوک په ما ايمان راوړى نو هغه نه يواځې دا چې په ما ايمان راوړى بلکې په هغه چا هم چې زه يې رالېږلے يم. (٤٥) او څوک چې ما ويني هغه، هغه څوک ويني چې زه يې رالېږلے يم. (٤٦) زه

دُنیا ته لکه د رڼا په شان راغلی یم د دې دپاره چې څوک په ما ایمان راوړی هغه به په تیاره کبني پاتې نه شی. (۴۷) زه د هغه چا عدالت نه کوم څوک چې زما کلام اوری او تابعداری یې نه کوی ځکه چې زه د دې دپاره نه یم راغلی چې د دُنیا عدالت وکړم بلکې د دُنیا د بچ کولو دپاره راغلی یم. (۴۸) خو څوک چې ما نه منی او زما پېغام نه قبلوی، د هغه دپاره یو منصف شته، یعنې، زما هغه کلام چې ما کړی دی، هغه به په ورځ د آخرت د هغه عدالت وکړی. (۴۹) زه په خپل اختیار خبرې نه کوم خو پلار چې زه یې رالېږلی یم هغه ما ته حکم کړی دی چې څه ووايم او څنگه یې ووايم. (۵۰) او زه خبر یم چې د هغه حکم د تل عمری ژوندون ورکوی، نو ځکه څه چې پلار ما ته فرمائیلي دی، هم هغه څه زه وایم.“

د مریدانو پېښې وینځل

۱۳ (۱) د فسح د اختر نه مخکېنې عیسی ته معلومه شوه چې د دُنیا نه د هغه د جدایی وخت رانزدې شوې دی او هغه به خپل پلار ته ورشی. او د خپلو مریدانو سره یې په دې دُنیا کبني مینه وه، او تر آخره وخته پورې یې ورسره مینه وکړه. (۲) د مابسام د روتی وخت وو، او ابلیس د مخکېنې نه د شمعون اسکرپوتی د زوی یهوداه په زړه کبني دا خیال اچولې وو چې په عیسی مځبري وکړی. (۳) او عیسی پوهه وو چې پلار هغه له د هر څه اختیار ورکړی دی او چې هغه د خدای پاک نه راغلی دی او خدای پاک له واپس روان دی. (۴) نو هغه د روتی نه پاڅېدو، خپل څادر یې یو طرف ته کېښودو، یوه تولیه یې راواخسته او د ملا نه یې تاو کړه.

۵) بيا هغهٔ په يو لوبښي کښې اوبهٔ واچولې او د خپلو
 مريدانو په پښو وينځلو يې شروع وکړه او په هغه توليه يې
 وچولې چې د ځان نه يې تاو کړې وه. ۶) کله چې هغه
 شمعون پطروس ته راورسېدو نو پطروس هغهٔ ته ووييل چې،
 ”مالکه، تهٔ به زما پښې وينځې؟“ ۷) عيسی جواب ورکړو،
 ”څهٔ چې زهٔ کوم، تهٔ اوس په دې نهٔ پوهېږې خو وروستو به
 پوهه شې.“ ۸) پطروس هغهٔ ته ووييل، ”زهٔ به تاسو هيڅکله
 پرې نهٔ ږدم چې زما پښې ووينځې.“ عيسی جواب ورکړو
 چې، ”ترڅو چې زهٔ تا ونهٔ وينځم نو تهٔ به زما مريد نهٔ يې.“
 ۹) شمعون پطروس هغهٔ ته ووييل، ”بيا نو مالکه، نهٔ يواځې
 زما پښې بلکې لاسونه او سر مې هم ووينځه.“ ۱۰) عيسی هغهٔ
 ته وفرمائيل، ”چا چې لامبلی وی هغهٔ ته د پښو د وينځلو نه
 علاوه نور حاجت نشته بلکې هغهٔ ټول پاک دے، او تاسو
 پاک يئ خو ټول نه.“ ۱۱) ځکه چې عيسی ته معلومه وه چې
 څوک به په هغهٔ مځبري کوی نو په دې وجه هغهٔ وفرمائيل
 چې، تاسو ټول پاک نهٔ يئ. ۱۲) د هغوی د پښو وينځلو نه
 پس، هغهٔ خپل څادر راواخستو او کښېناستو او د هغوی نه
 يې تپوس وکړو، ”تاسو په دې پوهه شوي چې ما تاسو سره
 څهٔ وکړل؟“ ۱۳) تاسو ما ته اُستاز او مالک وايئ او دا ټيک
 وايئ ځکه چې زهٔ يم. ۱۴) نو کهٔ ما ستاسو مالک او اُستاز
 ستاسو پښې ووينځلې نو په تاسو هم لازم دی چې د يو بل
 پښې ووينځئ. ۱۵) ما ستاسو دپاره يو مثال قائم کړے دے،
 چې تاسو به هم هغهٔ شان کوي، څنگه چې ما تاسو سره کړي
 دی. ۱۶) زهٔ تاسو ته رښتيا وایم چې يو نوکر د خپل مالک نه
 لوي نهٔ وی او نهٔ پېغام وړونکے د رالېږونکي نهٔ لوي وی. ۱۷)

چرې عمل پرې وکړئ. (۱۸) زه ستاسو ټولو په حقله نه وایم،
 څوک چې ما غوره کړی دی هغوی زه پېژنم. خو چې د
 صحیفې دا خبره پوره شی چې، ”نو هغه چا چې روتی به یې
 ما سره خوږه هم هغه زما خلاف شولو.“ (۱۹) زه تاسو ته
 اوس د هغه واقعي د پېښېدو نه مخکېښې دا وایم د دې دپاره
 چې کله هغه پېښه شی نو چې تاسو ایمان راوړئ چې مسیح
 هم زه یم. (۲۰) زه تاسو ته رښتیا وایم څوک چې زما یو پېغام
 وړونکې قبول کړی هغوی ما قبلوی او څوک چې ما قبول
 کړی نو هغه قبلوی چا چې زه رالېږلې یم.“

د حضرت عیسیٰ د خپل مُخبر په حق کښې پېشگوټې

(۲۱) د دې وئیلو نه پس عیسیٰ روح کښې سخت پرېشانه شو
 او وې وفرمائیل، ”زه درته رښتیا وایم چې په تاسو کښې به یو
 زما مُخبری کوی.“ (۲۲) مریدانو یو بل ته وکتل او شکمن
 شول چې دے دا د چا په حقله خبرې کوی. (۲۳) په هغوی
 کښې یو مرید چې عیسیٰ ورسره مینه کوله، د عیسیٰ سره
 جُخت ناست وو. (۲۴) نو شمعون پطروس هغه ته اشاره
 وکړه او ورته یې وئیل چې، ”تپوس ترې وکړه چې هغه دا
 څوک یادوی.“ (۲۵) نو هغه مرید عیسیٰ ته سر ورنزدې کړو
 او تپوس یې ترې وکړو، ”مالکه، دا څوک دے؟“ (۲۶) عیسیٰ
 جواب ورکړو، ”دا هغه څوک دے چې زه ورته د روتی دا
 ټکړه په تالی کښې لمده کړم او ور یې کړم.“ بیا هغه د روتی
 ټکړه لمده کړه او د شمعون اِسکریوتی زوی یهوداه له یې
 ورکړه. (۲۷) د روتی د ټکړې خوړلو نه پس شېطان په هغه

کبني ورننوتو. عيسى هغه ته وفرمائيل، ”خه چي کوي، زر يي وکړه.“ (۲۸) خوک چي روتي ته ناست وُو د هغوي نه يو کس هم په دې پوهه نه شو چي هغه ولي ده ته داسي وفرمائيل. (۲۹) خينو دا گمان وکړو چي يهوداه سره تيلي ده، نو عيسى هغه ته دا وفرمائيل چي اختر له چي خه په کار دي هغه واخله يا دا چي غريبانانو له خه ورکړه. (۳۰) د نوري اخستو نه پس سمدستي يهوداه بهر ووتو. او دا توره شپه وه.

د حضرت عيسى نوي حکم

(۳۱) کله چي يهوداه بهر لاړو نو عيسى وفرمائيل، ”اوس ابن آدم خپله لوي وموندله او خدائي پاک په هغه کبني لوي وموندله.“ (۳۲) که خدائي پاک په هغه کبني لوي وموندله، نو خدائي پاک به هم هغه ته په خپل خان کبني لوي ورکړي او هغه ته به زر لوي ورکړي. (۳۳) زما بچو، زه به د لږ وخت دپاره تاسو سره يم. بيا به تاسو ما لټوي، او څنگه چي ما يهوديانو ته وفرمائيل، نو دغه شان اوس تاسو ته هم وايم، چرته چي زه هم هلته تاسو نه شي راتلې. (۳۴) زه تاسو له يو نوي حکم درکوم چي د يو بل سره مينه کوي. لکه چي ما تاسو سره مينه کړي ده نو دغه شان تاسو هم د يو بل سره مينه کوي. (۳۵) که تاسو د يو بل سره مينه کوي نو بيا به ټول خلق په دې پوهه شي چي تاسو زما مريدان يي.“

د حضرت عيسى د شمعون پطروس د انکار په حقله پېشگوئي کول

(۳۶) شمعون پطروس هغه ته وويل، ”مالکه، ته چرته خي؟“

عيسى جواب ورکړو، ”چرته چې زه ځم، ته اوس ما پسې هلته نه شي راتلې خو وروستو به راشي.“ (٢٧) پطروس هغه ته وويل، ”مالکه، زه اوس ولې نه شم درتلې؟ زه به خپل ځان په تا قربان کړم.“ (٢٨) عيسى جواب ورکړو، ”ته به په رښتيا خپل ځان په ما قربان کړې څه؟ زه تا ته رښتيا وایم چې نن به ته د چرگ د بانگ نه وړاندې درې ځله زما نه انکاری شي.“

حضرت عيسى پلار ته د ورتلو لار ده

١٤ (١) ”خپل زړونه مه پرېشانه کوي، په خدای پاک ايمان ساتئ، او په ما هم ايمان ساتئ.“ (٢) زما د پلار په کور کښې د اوسېدو ډېر ځايونه دي. که چېرې داسې نه وې نو بيا به ما تاسو ته دا وئيلی وؤ څه چې زه ځم چې تاسو دپاره ځای تيار کړم؟ (٣) او که زه لاړ شم او تاسو له ځای تيار کړم نو زه به په خپله بيا راشم او تاسو به د ځان سره بوځم، نو چې چرته زه يم هلته به تاسو هم یئ. (٤) او تاسو ته د هغې لارې پته ده کوم ځای ته چې زه روان يم.“ (٥) توما هغه ته وويل، ”مالکه، مونږ ته پته نشته چې ته چرته روان یې، نو مونږ ته د لارې څه پته ده؟“ (٦) عيسى هغه ته وفرمائيل، ”زه لار يم، زه حق يم او زه ژوندون يم. هيڅوک هم زما د وسيلې نه بغير پلار له نه شي راتلې. (٧) که تاسو زه پېژندلې نو تاسو به زما پلار هم پېژندلو. د هم اوس نه تاسو هغه پېژنئ او ليدلې مو دئ.“ (٨) فيليپوس هغه ته وويل، ”مالکه، مونږ ته پلار وښايه نو مونږ به مطمئن شو.“ (٩) عيسى جواب ورکړو چې، ”فيلپوسه، تا سره زه د دومره

مودې نه یم او بیا مې هم نه پېژنې څه؟ چا چې زه لیدلې یم هغه پلار هم لیدلې دے، نو بیا ته څنگه وائې چې مونږ ته پلار وښایه؟ (۱۰) په دې ستاسو باور نشته چې زه په پلار کښې یم او پلار په ما کښې دے؟ زه چې کومې خبرې تاسو ته کوم هغه زه د خپل ځان نه نه کوم، خو دا پلار دے چې په ما کښې اوسې او زما په وسیله خپل کار کوی. (۱۱) په ما یقین وکړئ چې زه پلار کښې یم او پلار په ما کښې دے خو که په ما یقین نه کوئ، نو بیا په ما د دې کارونو په وجه باور وکړئ. (۱۲) زه تاسو ته رښتیا وایم، څوک چې په ما ایمان راوړی هغه به هم هغه کارونه کوی لکه چې زه یې کوم، او هغه به د دې نه هم لوی کارونه کوی ځکه چې زه پلار له روان یم. (۱۳) تاسو چې څه هم زما په نوم وغواړئ زه به هغه وکړم نو چې د پلار لوی په زوی کښې څرگنده شی. (۱۴) که تاسو زما په نوم ما نه څه هم وغواړئ زه به یې وکړم.

د روح القدس وعده

(۱۵) که تاسو ما سره مینه کوئ نو تاسو به زما په حکمونو عمل کوئ. (۱۶) او زه به پلار ته خواست وکړم چې تاسو ته بل مددگار درکړی چې تاسو سره به مدام وی. (۱۷) هغه د حق روح دے، کوم چې دُنیا نه قبلوی ځکه چې دُنیا نه خو هغه وینی او نه یې پېژنی. خو تاسو هغه پېژنئ ځکه چې هغه تاسو سره اوسې او هغه به په تاسو کښې وی. (۱۸) زه به تاسو یتیمان نه پرېږدم، زه تاسو له واپس راځم. (۱۹) لږ وخت پس به دُنیا ما نور ونه وینی خو تاسو به مې وینی. ځکه چې زه ژوند دے یم نو تاسو به هم ژوندی یئ. (۲۰) په هغه ورځ به تاسو پوهه شئ چې زه په خپل پلار کښې یم او تاسو په ما

کبني يئ او زه په تاسو کبني يم. (۲۱) څوک چې زما حکمونه
 مني او په هغې عمل کوي نو دا هغه خلق دی چې ما سره
 مينه کوي. او څوک چې ما سره مينه کوي زما پلار به
 ورسره مينه وکړي او زه به هم د هغه سره مينه کوم او خپل
 ځان به ورته بنکاره کړم. (۲۲) بل يهوداه ترې تپوس وکړو،
 ”مالکه، دا څه وجه ده چې ته به صرف مونږ ته ځان بنکاره
 کړې او نورې دنيا ته نه؟“ (۲۳) عيسى ورته جواب ورکړو،
 ”څوک چې زما سره مينه کوي، هغوی به زما په کلام عمل
 کوي او زما پلار به د هغوی سره مينه کوي، او زه او پلار به
 هغوی ته ورشو او د هغوی سره به اوسو. (۲۴) څوک چې ما
 سره مينه نه کوي هغه زما په کلام عمل نه کوي، او دا کلام
 چې تاسو يې اورئ دا زما نه دې بلکې دا د پلار کلام دې چا
 چې زه رالېږلې يم. (۲۵) ترڅو چې لا زه تاسو سره يم ما
 تاسو ته دا هر څه وفرمائيل. (۲۶) خو مددگار يعنې روح
 القدس چې پلار به يې زما په نوم راولېږي، هغه به تاسو ته هر
 څه وېشائي او درته به هغه هر څه دريادوي، چې ما تاسو ته
 فرمائيلي دي. (۲۷) زه تاسو ته سکون پرېږدم، زما خپل
 سکون، هغه چې دنيا يې نه شي ورکولې. نو مه پرېشانه
 کېږئ او مه یرېږئ. (۲۸) تاسو واورېدل چې ما درته
 وفرمائيل، زه درنه روان يم او زه بيا تاسو له واپس راځم. که
 چېرې تاسو ما سره مينه کوئ نو تاسو به په دې خوشحاله
 شئ چې زه پلار له روان يم ځکه چې پلار زما نه لوی دې.
 (۲۹) ما تاسو ته اوس د دې د پېښېدو نه مخکېني دا وفرمائيل
 نو چې کله دا پېښ شي نو تاسو به ايمان راوړئ. (۳۰) زه به
 پس د دې نه تاسو سره پيرې خبرې ونه کړم ځکه چې د دې
 دنيا سردار يعنې شيطان راتلونکې دې. خو د هغه په ما هيڅ

اختيار نشته. (۳۱) زه هغه كار كوم چي پلار څنگه حڪم ڪري
 دے نو ځکه چي دنيا په دې پوهه شي چي زه د پلار سره مينه
 كوم. نورائي چي د دې ځائي نه ځو.

حضرت عيسى د انگور اصلي بوټي

۱۵ (۱) ”زه د انگور اصلي بوټي يم او زما پلار باغوان
 دے. (۲) هغه زما نه هره هغه څانگه پرې کوي چي مېوه نه
 نيسي او هره څانگه چي مېوه نيسي په هغې کبني قينچي کوي
 چي نوره زياته مېوه ونيسي. (۳) د هغه کلام په ذريعه كوم
 چي ما تاسو ته اورولے دے تاسو خو پاک او صفا شوي
 يئ. (۴) په ما کبني اوسئ لکه چي زه په تاسو کبني اوسېرم.
 لکه څنگه چي يوه څانگه يواځې مېوه نه شي نيولے، ترڅو
 چي هغه د انگور د بوټي سره پيوند نه وي، دغسې تاسو هم
 مېوه نه شي نيولے ترڅو چي تاسو په ما کبني نه اوسئ. (۵)
 زه د انگور بوټي يم او تاسو زما څانگې يئ. څوک چي په ما
 کبني اوسي او زه په هغوي کبني نو هغوي ډېره مېوه نيسي،
 ځکه چي زما نه بغير تاسو هيڅ نه شي کولے. (۶) هر څوک
 چي په ما کبني نه اوسي هغه به لکه د بي کاره څانگې په شان
 گزار ڪري شي، او اوچ به شي، او دغه شان اوچې څانگې يو
 ځائي ته راتوليري او په اور کبني سوزولے کيري. (۷) که
 چرې تاسو په ما کبني اوسئ او زما خبرې په تاسو کبني
 اوسي نو څه چي تاسو غواړئ هغه به تاسو له درکري شي.
 (۸) نو چي کله تاسو ډېره مېوه نيسي نو په دې سره زما
 اصلي مريدان يئ او په دې سره زما پلار ته لوي ملاويري.
 (۹) څنگه چي پلار ما سره مينه ڪري ده نو دغه شان زه

تاسو سره مينه كوم. زما په مينه كېنې اوسئ. (۱۰) كه چرې
 تاسو زما په حُكمونو عمل كوئ نو تاسو به زما په مينه كېنې
 اوسېرئ لكه څنگه چې ما د خپل پلار په حُكمونو عمل كړې
 دے او د هغه په مينه كېنې اوسېرم. (۱۱) ما تاسو ته دا ټولې
 خبرې د دې دپاره وكړې چې زما خوشحالي په تاسو كېنې
 وى او چې ستاسو خوشحالي پوره شى. (۱۲) دا زما حُكم
 دے، چې تاسو د يو بل سره مينه كوئ څنگه چې ما تاسو
 سره مينه كړې ده. (۱۳) د دې نه لويه مينه چا كېنې نشته چې
 يو كس دې د خپل دوست دپاره خپل سر ور كړى. (۱۴) تاسو
 به هله زما دوستان يئ چې زما په حُكمونو عمل كوئ. (۱۵)
 نو زه د دې نه پس تاسو ته غلامان نه وايم، ځكه چې غلام ته
 پته نه وى چې د هغه مال ك څه كوى، خو ما تاسو ته دوستان
 وئيلى دى ځكه چې ما تاسو ته هر هغه څه بڼكاره كړى دى
 كوم چې ما د پلار نه اورېدلى دى. (۱۶) تاسو زه غوره كړې
 نه يم خو ما تاسو غوره كړى يئ او ما تاسو مقرر كړئ چې
 لاړ شئ او مېوه ونيسئ، هغه مېوه چې د تل ده. نو پلار به
 تاسو ته هر هغه څه دركړى څه چې تاسو زما په نوم د هغه نه
 وغواړئ. (۱۷) دا زما تاسو ته حُكم دے چې د يو بل سره
 مينه كوئ.

تاسو نه د دُنيا نفرت

(۱۸) كه دُنيا تاسو نه نفرت كوى نو تاسو پوهه شئ چې
 ستاسو نه اول يې ما نه نفرت كړې دے. (۱۹) كه چرې تاسو
 د دُنيا وې نو دُنيا به تاسو سره د خپلو په شان مينه كړې وه،
 خو تاسو د دُنيا نه يئ. خو ما تاسو د دُنيا نه جدا كړئ نو دغه
 وجه ده چې دُنيا تاسو نه نفرت كوى. (۲۰) دا خبرې يادې

ساتي چي کومي ما تاسو ته وکړي، يو نوکر هم د خپل مالک نه لوي نه وي. نو چي هغوي زه و زورولم نو تاسو به هم و زوروي. که هغوي زما په کلام عمل وکړي نو ستاسو په کلام به هم عمل وکړي. (۲۱) خو دوي به زما د نوم په سبب تاسو سره دا هر څه وکړي ځکه چي هغوي هغه نه پېژني چا چي زه رالېږلي يم. (۲۲) که زه راغلي نه وي او دوي ته مي وئيلي نه وي نو دوي به مجرم نه و، خو اوس د هغوي سره د خپلي گناه څه بهانه نشته. (۲۳) څوک چي ما نه نفرت کوي هغه زما د پلار نه هم نفرت کوي. (۲۴) که چرې ما د هغوي په مينځ کبني داسې کارونه نه وي کړي کوم چي بل هېچا هم نه دي کړي نو هغوي به مجرم نه وي، خو اوس هغوي دا وليدل او مونږ پلار زوي دواړو نه نفرت کوي. (۲۵) هم د هغوي په شريعت کبني دا ليکلي دي چي، ”هغوي ما نه بې سببه نفرت وکړو.“ (۲۶) خو چي مددگار راشي کوم چي به زه تاسو ته د پلار نه درلېږم، يعني د حقيقت روح چي د پلار نه راوځي، هغه به زما په باب کبني گواهي ورکړي. (۲۷) تاسو به هم گواهي ورکوئ ځکه چي تاسو د اول نه ما سره يئ.

د مريدانو نه د دنيا نفرت

۱۶ (۱) ”ما تاسو ته دا خبرې د دې دپاره وکړي چي تاسو د تيندک خوړلو نه بچ شئ. (۲) نو هغوي به تاسو د عبادتخانو نه شري، او بې شکه داسې وخت راتلونکي دي څوک چي تاسو قتلوي هغوي به دا گمان کوي چي په دې کار کولو سره هغوي د خدائي پاک خدمت کوي. (۳) هغوي

به دا کارونه ڪُڪه کوی چي هغوی نَه پلار پڙنی او نَه ما.

د روحُ القُدس کار

٤) خو ما دا خبری تاسو ته ڪُڪه وکری چي کله دا کار

پڙنی شی نو تاسو ته به رایاد شی چي ما تاسو د دې په حقله
خبر کری وئ. ما تاسو ته دا خبری د اول نه ڪُڪه ونه کری

ڪُڪه چي زه تاسو سره وم، ٥) خو اوس زه هغه چا ته

روان یم چا چي زه رالپرلی یم. اوس په تاسو کښي هیڻوک

زما نه دا تپوس نه کوی چي ته چرته روان پی؟ ٦) خو دا

کومی خبری چي ما تاسو ته وکری په هغی ستاسو زپونه

غمزن شول. ٧) خو زه تاسو ته رښتیا وایم چي دا ستاسو

دپاره بهتره ده چي زه لار شم. ڪُڪه ڪه زه لار نه شم نو

مددگار به تاسو ته رانه شی خو ڪه زه لار شم نو هغه به زه

تاسو له راولپریم. ٨) او کله چي هغه راشی نو هغه به دنیا د

گناه او د صداقت او انصاف په باب کښي ملامته کری، ٩)

د گناه په باب کښي ڪُڪه چي هغوی په ما ایمان نه راوری،

١٠) د صداقت په باب کښي ڪُڪه چي زه پلار له ڄم او تاسو

به ما نور ونه وینی، ١١) او د انصاف په باب کښي ڪُڪه چي

د دې دنیا سردار یعنی شيطان مجرم کری شو. ١٢) ما سره

نوری هم پیری خبری دی چي تاسو ته پی وکرم خو تاسو

اوس دا نه شی برداشت کولی. ١٣) خو چي د حقیقت روح

راشی نو هغه به تاسو د حقیقت طرف ته بوخی ڪُڪه چي هغه

به د خپله خانه خبری نه کوی، خو هغه څه به وائی څه چي د

خدای پاک نه اوری او تاسو ته به د راتلونکو واقعاتو په حقله

پیشگوئی کوی. ١٤) هغه به ما ته لوی راکری ڪُڪه چي هغه

به زما نه هغه څه حاصل کری چي په ما کښي دی او تاسو ته

به ووائی. (۱۵) څه ڇي د پلار دی هغه زما دی، په دې وجه ما تاسو ته وفرمائیل ڇي هغه به ما نه هغه څه حاصل کړي څه ڇي په ما کښې دی او تاسو ته به یې وښائی.

غم په خوشحالی کښې بدلېدل

(۱۶) په لږ ساعت کښې به تاسو نور ما نه وینی او بیا لږ ساعت پس به تاسو ما وینی. (۱۷) بیا د هغه ځینو مریدانو یو بل ته ووئیل، ”د هغه مونږ ته د دې بیان نه څه مطلب دے

ڇي په لږ ساعت کښې به تاسو نور ما نه وینی او بیا لږ ساعت پس به تاسو ما وینی، او، ڇي زه خپل پلار له روان یم؟“ (۱۸) هغوی وئیل ڇي، ”د هغه د دې لږ ساعت نه څه

مطلب دے؟ مونږ ته پته نشته ڇي د هغه بیان د څه په حقله دے.“ (۱۹) عیسیٰ په دې پوهه شو ڇي هغوی له ما نه د

تپوسونو په طلب دی نو هغه هغوی ته وفرمائیل، ”ولې تاسو په دې بحث کوئ کوم بیان ڇي ما تاسو له وکړو ڇي، په لږ ساعت کښې به تاسو نور ما نه وینی او بیا لږ ساعت پس به

تاسو ما وینی؟“ (۲۰) نو زه تاسو ته رښتیا وایم ڇي تاسو به ژاړئ او ویر به کوئ خو دنیا به خوشحاله وی. تاسو به په غم کښې پوب یئ خو ستاسو غم به په خوشحالی بدل شی.

(۲۱) د ماشوم د پیدا کېدو په وخت کښې ښځه په تکلیف

کښې وی. خو د ماشوم په پیدا کېدو سره د هغې نه ټول

دردونه هېر شی، د دې خوشحالی په وجه ڇي هغې دنیا ته یو

نوے ماشوم راوستو. (۲۲) نو اوس تاسو غمژن یئ خو زه به

تاسو بیا وینم او ستاسو زړونه به خوشحاله شی او هیڅوک

به ستاسو خوشحالی تاسو نه وانه ځلی. (۲۳) په هغه ورځ به

تاسو زما نه هیڅ خواست نه کوئ. زه تاسو ته رښتیا وایم، که

تاسو زما په نوم د پلار نه څه هم وغواړئ، نو هغه به يې درکړي. (۲۴) تر اوسه پورې تاسو زما په نوم هيڅ نه دی غوښتي. وغواړئ نو تاسو له به درکړې شي نو چې ستاسو خوشحالي پوره شي.

زه په دُنیا غالب يم

(۲۵) ما تاسو ته دا هر څه په مثالونو کښې بيان کړل. خو وخت راروان دے چې زه به تاسو ته نور په مثالونو کښې خبرې ونه کړم خو په پاڼه به درته د پلار په حقله خبرې کوم. (۲۶) په هغه ورځ به تاسو زما په نوم غواړئ. زه دا نه وایم چې زه به د پلار نه ستاسو دپاره خواست کوم. (۲۷) ځکه چې پلار په خپله تاسو سره مينه کوي، ځکه چې تاسو ما سره مينه کوئ او ستاسو دا ايمان دے چې زه د خدائ پاک د طرف نه راغلي يم. (۲۸) زه د پلار نه دې دُنیا ته راغلي يم او اوس زه دُنیا بيا پرېږدم او خپل پلار له ځم. (۲۹) د هغه مريدانو ووئيل، ”گوره، ته اوس په پاڼه لگيا يې او نه په مثالونو. (۳۰) مونږ اوس پوهيږو چې ته د هر څه نه خبر يې او د تپوسونو کولو حاجت درنه د چا نشته. هم په دې وجه زمونږ دا ايمان دے چې ته د خدائ پاک د طرفه راغلي يې. (۳۱) عيسی هغوی ته جواب ورکړو، ”ولې تاسو اوس په ما يقين کوئ څه؟ (۳۲) گورئ، وخت راروان دے، بلکې راغلي دے چې تاسو به خواره واره شئ او هر يو به خپلو کورونو ته لاړ شئ او تاسو به ما اېک يواځې پرېږدئ، خو بيا هم زه يواځې نه يم ځکه چې پلار ما سره دے. (۳۳) ما تاسو ته دا هر څه ووئيل نو چې تاسو په ما کښې سلامتيا حاصله کړئ. په دې دُنیا کښې به تاسو زحمتونو سره مخامخ شئ.

خو زپور شئ حُڪه چي زه په دُنيا غالب شوے يم.“

د حضرت عيسیٰ د خپلو مریدانو دپاره دُعا

۱۷ (۱) د دې خبرو کولو نه پس عيسیٰ پاس آسمان ته وکتل او وې فرمائيل، ”پلاره، وخت راغلی دے، خپل زوی ته لوی ورکړه نو چې زوی تا له جلال درکړی. (۲) حُڪه چې تا ما ته په ټولو بنی آدمو اختیار راکړے دے چې هغوی ټولو له تل عمری ژوندون ورکړم څوک چې راته تا حواله کړی دی. (۳) او تل عمری ژوندون دا دے چې هغوی تا وپېژنی چې صرف ته رښتینے خدای پاک یې او عيسیٰ مسیح څوک چې تا رالېرلے دے. (۴) ما په زمکه تا له جلال درکړو د هغه کار په ختمولو چې تا ما ته د کولو دپاره حواله کړے وو. (۵) نو اے پلاره، اوس ته ما له په خپل حضور کښې لوی راکړه، هغه لوی چې کومه ما د دُنیا د پیدا کېدو نه اول ستا په حضور کښې لرله. (۶) ما ستا نوم هغوی ته څرگند کړو کوم خلق چې په دُنیا کښې تاسو ما ته راکړی دی. هغوی ستا وُو او تا ما له راکړل او هغوی ستا په کلام عمل کړے دے. (۷) اوس هغوی پوهه شوی دی چې هر څه چې تا ما له راکړی دی دا ستا د طرفه دی. (۸) حُڪه چې ما هغوی ته هغه کلام ورکړے دے کوم چې تا ما له راکړے دے، او دوی هغه قبول کړے دے، او هغوی په حقیقت پوهه شوی دی چې زه له تا نه راغلی يم، او د هغوی په دې ایمان دے چې زه تا رالېرلے يم. (۹) زه د دُنیا دپاره دُعا نه کوم خو د هغوی دپاره دُعا کوم څوک چې تا ما ته په حواله کړی دی حُڪه چې هغوی ستا دی. (۱۰) څه چې زما دی هغه ستا

دی، او څه څې ستا دی هغه زما دی، او په هغوی کښې زما
 لوی څرگنده شوه. (۱۱) نور زه په دُنیا کښې نه پاتې کېږم خو
 هغوی په دُنیا کښې دی او زه تا ته درروان یم. اے قُدوسه
 پلاره، د خپل نوم په طاقت د هغوی حفاظت وکړه څوک چې
 تا ما له راکړی دی، نو چې هغوی هم یو موی شې څنگه چې
 مونږ دواړه یو یو. (۱۲) ترڅو چې زه د هغوی سره وم ما ستا
 په نوم د هغوی حفاظت وکړو کوم چې تا ما له راکړی وو.
 ما د هغوی حفاظت وکړو او په هغوی کښې یو هم هلاک نه
 شو بې له یو نه چې مرگ یې مقرر وو، نو چې د صحیفې لیک
 پوره شې. (۱۳) خو زه اوس تا ته درروان یم. چې په دُنیا
 کښې کله زه دوی سره وم نو ما دوی ته د دې خبرو بیان
 وکړو د دې دپاره چې دوی زما د خوشحالی نه معمور شې.
 (۱۴) ما ستا پیغام هغوی له ورکړی دے او دُنیا هغوی نه
 نفرت کوی ځکه چې هغوی د دُنیا نه دی لکه څنگه چې زه د
 دُنیا نه یم. (۱۵) زه ستا نه دا خواست نه کوم چې دوی د دې
 دُنیا نه وباسی بلکې ستا نه دا خواست کوم چې دوی د
 شېطان نه محفوظ وساتي. (۱۶) دوی د دُنیا نه دی لکه څنگه
 چې زه د دُنیا نه یم. (۱۷) دوی د حقیقت په وسیله مقدس
 کړه، ستا کلام حقیقت دے. (۱۸) لکه څنگه چې تا زه دُنیا ته
 رالېږلې یم نو دغه شان ما دوی دُنیا ته لېږلی دی. (۱۹) او د
 دوی دپاره زه خپل ځان مقدس کوم نو چې دوی هم په
 حقیقت کښې مقدس شې. (۲۰) خو زه صرف د دوی دپاره
 دُعا نه غواړم بلکې د هغه چا دپاره هم څوک چې د دوی د
 کلام په وسیله به په ما ایمان راوړی. (۲۱) چې هغوی هم یو
 موی شې، اے پلاره، لکه څنگه چې ته او زه یو یو. نو دغه
 شان دې دوی هم په مونږ کښې یو وی، چې دُنیا په دې یقین

وڪري چي زهه تا رالبرلے یم. (۲۲) کومه لوئی چي تا ما له راکري ده هغه ما دوی له ورکړه د دې دپاره چي دوی یو وی لکه چي مونږ یو یو. (۲۳) زهه په هغوی کبني یم او ته په ما کبني یې، چي دوی په مکمل توگه یو شی. بیا چي دنیا په دې پوهه شی چي زهه تا رالبرلے یم، او تا د دوی سره هم داسې مینه وکړله لکه چي ما سره دې کوله. (۲۴) اے پلاره، هغه خلق خوک چي تا ما له راکري دی زهه غواړم چي دوی هم ما سره وی چرته چي زهه یم، چي دوی زما لوئی وینی کومه چي تا ما له راکري ده خکه چي تا د دنیا د پیدا کېدو نه مخکبني ما سره مینه کړې ده. (۲۵) اے صادق پلاره، دنیا تا نه پېژنی خو زهه تا پېژنم او دوی ته پته ده چي تا زهه رالبرلے یم. (۲۶) ما ستا نوم دوی ته څرگند کړو او دا به لا نور هم څرگندوم د دې دپاره چي کومه مینه چي تا ما سره کوله، هغه دې په دوی کبني هم وی، او زهه دې هم په دوی کبني یم.

د حضرت عیسیٰ گرفتارول

۱۸ (۱) د دې خبرو نه پس عیسیٰ د خپلو مریدانو سره بهر ووتو او د قدرون د وادی نه پورې وتلو. هلته یو باغ وو چي عیسیٰ او د هغه مریدان په کبني ورننوتل. (۲) نو یهوداه، خوک چي به د هغه مڅبري کوی، هغه ته د هغه خای هم پته وه خکه چي عیسیٰ به اکثر د خپلو مریدانو سره هلته ملاوېدو. (۳) نو یهوداه د فریسیانو او مشرانو امامانو له خوا د رومی آفسر وسله بنده دسته او محافظان پیوې او مشعلونه په لاس هغه خای ته راغلل. (۴) عیسیٰ په دې پوهېدو چي خه

به ورسره کيڙي خو بيا هم ور مخکښي شو او هغوي نه يي
 تپوس وکړو چې، "تاسو څوک لټوي؟" (٥) هغوي جواب
 ورکړو چې، "عيسيٰ ناصري." عيسيٰ وفرمائيل، "زه هغه يم."
 او يهوداه چا چې د هغه مځبري وکړه د هغوي سره ولاړ وو.
 (٦) کله چې عيسيٰ هغوي ته وفرمائيل چې، "زه هغه يم،" نو
 هغوي وروستو شول او په زمکه پرېوتل. (٧) عيسيٰ بيا
 هغوي نه تپوس وکړو، "دا تاسو څوک لټوي؟" او هغوي
 جواب ورکړو، "عيسيٰ ناصري." (٨) عيسيٰ ورته وفرمائيل،
 "ما تاسو ته وفرمائيل چې هغه زه يم. که تاسو ما لټوي نو دا
 نور سړي پرېږدئ چې ځي." (٩) دا د هغه د هغه خبرو پوره
 کول وو چې هغه فرمائيلي وو، "چې ما د هغوي نه يو کس هم
 نه دے ضائع کړے څوک چې تا ما ته حواله کړي دي." (١٠)
 نو شمعون پطروس خپله توره راويستله او د مشر امام په
 غلام يي گزار وکړو او بنسے غوږ يي ترې نه پرې کړو. د غلام
 نوم ملخوس وو. (١١) عيسيٰ پطروس ته وفرمائيل چې، "خپله
 توره واپس په تيکي کښي کېږده. ولې زه هغه پيالو ونه څښم
 چې پلار ما ته راکړې ده؟"

د حضرت عيسيٰ د مشر امام په مخکښي پېش کول

(١٢) نو د سپاهيانو دستې سره د خپل آفسر او يهودي
 محافظانو او مشرانو عيسيٰ ونيولو او وې تړلو. (١٣) هغوي
 هغه اول اناس ته بوتلو، اناس د کائفس سخر وو څوک چې د
 هغه کال دپاره مشر امام وو. (١٤) کائفس هغه سرې وو چا
 چې يهوديانو ته دا مشوره ورکړې وه چې دا بهتره ده چې يو
 سرې د ټول قوم دپاره مړ شي.

د حضرت عیسیٰ نه د پطروس انکار

۱۵) شمعون پطروس او یو بل مرید په عیسیٰ پسې وروستو روان ؤو او د هغه بل مرید د مشر امام سره تعلق وو نو ځکه هغه د عیسیٰ سره د مشر امام دربار ته ورننوتو. ۱۶) خو پطروس د دروازې نه بهر ایسار شو. نو هغه بل مرید چې د مشر امام سره یې تعلق وو، واپس بهر راوتو او د هغه بشخې سره یې خبرې وکړې چې د دروازې چوکیداره وه او پطروس یې دننه راوستو. ۱۷) بشخې پطروس ته وویل، ”آیا ته هم د دې سړی مرید نه یې څه؟“ پطروس وویل چې، ”نه، زه نه یم.“ ۱۸) نوکرانو او محافظانو د سکارو اور بل کړې وو ځکه چې یخنی وه او هغوی ترې چاپېره ولاړ ؤو او ځانونه یې تودول. او پطروس هم د هغوی سره ولاړ وو او ځان یې تودولو.

د مشر امام د حضرت عیسیٰ نه تحقیقات کول

۱۹) بیا مشر امام د عیسیٰ نه د هغه د مریدانو او د هغه د تعلیم په حقله تپوس وکړو. ۲۰) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”ما دنیا ته په پاڼه خبرې کړې دی. ما همپشه په عبادتخانو او د خدای په کور کښې تعلیم ورکړې دے چرته چې ټول یهودیان راغونډیږی او ما په پټه څه هم نه دی وئیلی. ۲۱) نو ته زما نه تپوسونه ولې کوې؟ هغوی نه تپوس وکړه چا چې هغه اورېدلی دی څه چې ما هغوی ته وئیلی دی، هغوی ته پته ده چې ما څه وئیلی دی.“ ۲۲) کله چې عیسیٰ دا وفرمائیل نو یو محافظ چې د هغه په خوا کښې ولاړ وو عیسیٰ ته یې په مخ څپېره ورکړه او وې وئیل، ”مشر امام ته څوک داسې جواب

ورکوی خٔه؟“ (۲۳) عیسیٰ جواب ورکړو، ”که بد مې وئیلی وی نو په ما یې ثابته کړه، خو که مې ټیک خبره کړې وی نو خپېره دې ولې راکړه؟“ (۲۴) بیا اناس عیسیٰ مشر امام کائفس ته ترلے ولېرلو.

د پطروس د حضرت عیسیٰ نه بیا انکار

(۲۵) په دې دوران کښې شمعون پطروس ولاړ وو او خپل ځان یې تودولو، نو هغوی ترې تپوس وکړو، ”ولې ته هم د هغه د مریدانو نه یو نه یې خٔه؟“ هغه انکار وکړو او وې وئیل چې، ”نه، زه نه یم.“ (۲۶) د مشر امام یو غلام چې د هغه سړی خپلوان وو د چا نه چې پطروس غوږ پرې کړے وو ورنه تپوس وکړو، ”ما ته د هغه سره په باغ کښې نه وې لیدلے خٔه؟“ (۲۷) پطروس بیا انکاری شو او چرگ په هم هغه وخت کښې بانگ ووئیلو.

د پیلاطوس په وړاندې د حضرت عیسیٰ پیش کېدل

(۲۸) بیا هغوی عیسیٰ سحر وختی د کائفس د کور نه د رومی گورنر قلعي ته بوتلو. نو یهودیان د قلعي نه بهر ودرېدل ځکه چې هغوی غوښتل چې خپل ځانونه د پليتی نه وساتي دې دپاره چې د فسح خوراک نه منع نه کړے شی. (۲۹) نو پیلاطوس ورته بهر راووتو او تپوس یې ترې وکړو، ”تاسو د دې سړی خلاف خٔه الزام لگوي؟“ (۳۰) هغوی جواب ورکړو، ”که دا سړے چرې مجرم نه وے نو مونږ به تا له نه راوستو.“ (۳۱) پیلاطوس هغوی ته ووئیل، ”دے بوځی او د خپل شریعت په مطابق یې فېصله وکړی.“ یهودیانو جواب

ورکړو چې، ”مونږ ته دا اجازت نشته چې څوک مړ کړو.“
 (۳۲) او دغه شان د عیسیٰ هغه خبره پوره شوه چې هغه به په
 کوم قسمه مرگ مړ شی. (۳۳) نو پیلطوس واپس قلعي ته
 ننوتو او عیسیٰ یې راوغوښتو او د هغه نه یې تپوس وکړو
 چې، ”تۀ د یهودیانو بادشاه یې څۀ؟“ (۳۴) عیسیٰ جواب
 ورکړو، ”دا تپوس تۀ په خپله ما نه کوې، یا که بل چا درته
 زما په حقله وئیلی دی؟“ (۳۵) پیلطوس ووئیل، ”زه یهودی یم
 څۀ؟ ستا خپل قام او مشرانو امامانو تۀ ما ته په حواله کړی
 یې. تا څۀ کړی دی؟“ (۳۶) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زما
 بادشاهی د دې دُنیا بادشاهی نه ده. که چرې زما بادشاهی د
 دې دُنیا وړی، نو زما خادمانو به د یهودیانو نه زما د بچ کولو
 دپاره د هغوی سره جنگ کړی وړی. خو زما بادشاهی د دې
 دُنیا نه ده.“ (۳۷) پیلطوس هغه ته ووئیل، ”نو تۀ بادشاه یې؟“
 عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”تۀ وائې چې زۀ بادشاه یم. او، زۀ
 د دې دپاره پیدا شوې یم، او د دې دپاره زۀ دُنیا ته راغلې یم
 چې د حقیقت گواهی ورکړم. او هر څوک چې حقیقت
 خوښوی هغه زما آواز اوری.“ (۳۸) پیلطوس هغه ته ووئیل،
 ”حقیقت څۀ دے؟“

په حضرت عیسیٰ د مرگ فتویٰ

دې نه پس هغه بیا یهودیانو له بهر ورووتو او هغوی ته یې
 ووئیل چې، ”ما د دۀ خلاف هیڅ جرم پیدا نه کړو. (۳۹) خو
 ستاسو دا رواج دے چې زۀ یو قېدی د فسح اختر په ورځ
 ستاسو دپاره آزادوم. ستاسو دا خوښه ده چې زۀ د یهودیانو
 بادشاه درته آزاد کړم څۀ؟“ (۴۰) خو په جواب کښې خلقو
 چغې کړلې، ”نه، دا سرے نه، خو برابا آزاد کړه.“ او برابا یو

ٻيا پيلاطوس عيسىٰ ٻوتلو او په ڪوپرو پي ووهلو. (۱)

او سپاهيانو د ازغو تاج جوڙ ڪيو او هغه ته پي په سر (۲)

ڪيو او هغه ته پي ڪاسني چوڳه ورواغوسته. (۳) هغوي هغه

له راتل، او ورته پي وئيل، ”اے د يهوديانو بادشاه سلامت.“

او په مخ به پي څپږه وركوله. (۴) يو ځل بيا پيلاطوس بهر

راوتو او يهوديانو ته پي وئيل چي، ”وگوري زه هغه تاسو له

بهر راوالم چي تاسو خبر شي چي ما د هغه خلاف هيڃ جرم

ونه موندلو.“ (۵) نو عيسىٰ بهر راغلو د ازغو تاج پي په سر

وو او ڪاسني چوڳه پي اغوستي وه. پيلاطوس هغوي ته

وئيل، ”وگوري، دا هغه سره ڏي.“ (۶) ڪله چي مشرانو

امامانو او د خدائي د ڪور محافظانو هغه وليدو هغوي چي

ڪري، ”ڏي په سولي راځوږند ڪري. ڏي په سولي راځوږند

ڪري.“ پيلاطوس هغوي ته وئيل چي، ”ڏي بوځي او په خپله

پي په سولي ڪري ڇڪه چي ما د ده خلاف هيڃ جرم و نه

موندلو.“ (۷) يهوديانو هغه ته جواب وركيو چي، ”مون سره

شريعت شته، او د هغه شريعت په مطابق ڏي د مرگ لائق

ڏي ڇڪه چي ده د خدائي پاڪ د زوي ڪېدو دعويٰ ڪري ده.“

(۸) ڪله چي پيلاطوس دا واورېدل نو هغه نور زيات ڀري

واخستلو. (۹) هغه خپلي قلعي ته بيا دننه شو او د عيسىٰ نه

پي تپوس وڪيو چي، ”ته د ڪوم خائي نه راغلي پي؟“ خو

عيسىٰ ورته هيڃ جواب ورنه ڪيو. (۱۰) نو پيلاطوس هغه ته

وئيل، ”ته ما سره خبري نه ڪوي ڇه؟ تا ته دا معلومه نه ده

چي ما سره دا اختيار شته چي تا آزاد ڪيم او دا اختيار هم

راسره شته چي تا په سولي ڪيم؟“ (۱۱) عيسىٰ هغه ته جواب

ورکړو چې، ”ستا به په ما باندې هيڅ اختيار نه وي کۀ چرې دا د بره نه تا ته نه وي درکړې شوې. په دې وجه چا چې زۀ تا ته په حواله کړې يم، هغه د لوي گناه مجرم دى.“ (۱۲)

د هغه ساعت نه پس پيلاطوس ډېر کوشش کولو چې هغه آزاد کړي خو يهوديانو چغې وهلې، ”کۀ تا دا سرې آزاد کړو نو تۀ د رومي قيصر خیر خواه نه يې. هر څوک چې د بادشاه کېدو دعوي کوي هغه د رومي قيصر مخالفت کوي.“ (۱۳)

کله چې پيلاطوس دا خبرې واورېدلې نو هغه عيسى بهر راويستو او د عدالت په کُرسۍ هغه ځائ کېناستو چې دونکاچه ورته وائى يا په آرامى ژبه کېنې ورته گبتا وائى. (۱۴)

د غرمې په وخت کېنې چې د فسح اختر د تيارولو ورغ وه، پيلاطوس يهوديانو ته ووئيل، ”وگورئ، دا دې ستاسو بادشاه.“ (۱۵) هغوى چغې سورې جوړې کړې، ”بو يې ځئ، بو يې ځئ. په سولۍ يې کړه.“ پيلاطوس هغوى نه تپوس وکړو، ”ستاسو بادشاه په سولۍ کړم څۀ؟“ مشرانو امامانو جواب ورکړو چې، ”زمونږ خو د قيصر نه بغير بل بادشاه نشته.“ (۱۶) بيا پيلاطوس عيسى هغوى ته د سولۍ کولو دپاره په حواله کړو. نو هغوى عيسى بوتلو.

د حضرت عيسى په سولۍ کول

(۱۷) او هغه خپله سولۍ په خپله پورته کړې وه، او هغه بهر هغه ځائ ته لاړو چې ورته د کوپرو ځائ وائى، او په آرامى ژبه کېنې ورته گولگتا وائى. (۱۸) هلته هغوى هغه په سولۍ کړو او ورسره يې دوه نور هم، يو بنى لاس ته او بل گس لاس ته، او عيسى د هغوى په مينځ کېنې وو. (۱۹) پيلاطوس په سولۍ د يوې تختې لگولو حکم ورکړو چې پرې دا ليک وو،

”عيسى ناصري د يهوديانو بادشاه.“ (٢٠) ډېرو يهوديانو دا تختی ولوستله ځکه چې هغه ځای چې چرته عيسى په سولی کړی شو هغه ښار ته نزدې وو، او هغه تختی په آرامی، لاطینی او یونانی ژبه کښې لیکلې شوې وه. (٢١) بیا د يهوديانو مشرانو امامانو پيلاطوس ته وویل، ”دا مۀ لیکئ چې د يهوديانو بادشاه، بلکې داسې وليکئ چې، دۀ وئیلی ؤو چې زۀ په خپله د يهوديانو بادشاه یم.“ (٢٢) پيلاطوس جواب ورکړو، ”نه، د کومو لیکلو چې ما حکم ورکړی دے هغه ټیک دے.“ (٢٣) کله چې سپاهيانو عيسى په سولی کړو، هغوی د هغۀ جامې راواخستې او په څلورو برخو يې تقسیم کړې، د هر يو سپاهی دپاره يوه برخه، او چوغه يې روغه پرېښوده. ځکه چوغه لا گنډلې شوې نۀ وه او د سر نه تر ښکته پورې ټوله د يوې ټوټې وه. (٢٤) نو هغوی يو بل ته وویل، ”مونږ ته دا څيری کول نۀ دی په کار، راځئ چې پرې پچه واچوو، وبه گورو چې د چا رسيږی.“ دغه شان د صحيفې ليک پوره شو چې، ”هغوی زما جامې په خپلو کښې تقسیم کړې او زما په چوغه يې پچه واچوله.“ هم دغه شان سپاهيانو وکړل. (٢٥) خو د عيسى د سولی سره نزدې د هغۀ مور او ترور او د کلوياس ښځه مريم او مريم مگدالينی ولاړې وې. (٢٦) کله چې عيسى خپله مور د خپل خوږ مريد سره په خوا کښې ولاړه وليده عيسى هغې ته وفرمائيل، ”مورې، دا ستا زوی دے.“ (٢٧) هغۀ بیا مريد ته وفرمائيل، ”دغه ستا مور ده.“ د هغه وخت نه پس هغه مريد هغه خپل کور ته بوتله.

د حضرت عیسیٰ مرگ

۲۸) د دې نه پس عیسیٰ چې پوهه شو چې هر څه پوره شوی دی نو هغه وفرمائیل، ”زه تږم یم.“ او دې سره د صحیفې یوه پېشگوښې پوره شوه. ۲۹) هلته یو لوبښی د تروې سرکې نه پک پروت وو. نو هغوی یو اسفنج په کښې لوند کړو او د ویلنې په څانگه یې کېښودو او دا یې د عیسیٰ شونډو ته ورورسولو. ۳۰) کله چې سرکه عیسیٰ ته ورکړې شوه نو هغه وفرمائیل چې، ”دا کار پوره شو.“ بیا یې سر تیت کړو او ساہ یې ورکړه.

د حضرت عیسیٰ پوښتی په نېزه وهل

۳۱) اوس دا د فسح دپاره د تیاری کولو د جمعې ورځ وه او راتلونکې ورځ د خاص سبت وه. په دې وجه یهودیانو نه غوښتل چې د سبت په ورځ دې مړی په سولی پاتې شی، نو هغوی پیلطوس ته خواست وکړو چې د دوی پښې دې ماتې کړې شی او مړی دې راکوز کړې شی. ۳۲) نو سپاهیان راغلل او د اولنی سړی پښې یې ماتې کړې او بیا یې د هغه بل سړی پښې ماتې کړې چې عیسیٰ سره په سولی شوی وو. ۳۳) خو کله چې هغوی عیسیٰ له راغلل او وې لیدو چې هغه د اول نه مړ دے، نو هغوی د هغه پښې ماتې نه کړې. ۳۴) خو د دې باوجود یو سپاهی د هغه پوښتی په نېزه ووهله او سمدستی ترې د وینو او اوبو دارې روانې شوې. ۳۵) هغه سړی چې دا وکتل هغه گواهی ورکړه او د هغه گواهی رښتیا ده. هغه رښتیا خبرې کوی د دې دپاره چې تاسو هم ایمان راوړئ. ۳۶) دا کارونه وشول نو چې د صحیفې وینا پوره

شى چې، ”د هغه يو هډوکه به هم مات نه کړې شى.“ (۳۷)
 او بيا په يو بل آيت کښې راغلى دى چې، ”هغوى به هغه سړى
 ته گورى چې په نېزه يې سورې کړو.“

د حضرت عيسىٰ بنخېدل

(۳۸) د هغې نه پس يوسف چې د ارمتيه وو د پيلاطوس نه د
 عيسىٰ د مړى وړلو خواست وکړو. يوسف د عيسىٰ مرید وو
 خو په پټه ځکه چې هغه د يهوديانو نه یرېدو. د پيلاطوس په
 اجازت سره هغه راغلو او د هغه مړې يې يوړو. (۳۹) د هغه
 سره نیکوديموس نومې سړې هم ملگرې شو څوک چې
 عيسىٰ له د شپې ورغله وو، او نیکوديموس تقريباً د پنځوس
 سپره د مړ چير سره د عودو گډ کړى راوړل. (۴۰) هغوى
 دواړو د عيسىٰ لاش واخستو او د يهوديانو د بنخولو د رواج
 په مطابق يې خوشبودار د کتان کفن کښې ونغښتو. (۴۱) په
 کوم ځاى کښې چې عيسىٰ په سولې کړې شوى وو هلته
 کښې يو باغ وو او په باغ کښې دننه يو نوې قبر وو چې د دې
 نه وړاندې په کښې لا څوک بنخ شوى نه ؤو. (۴۲) ځکه چې
 دا د يهوديانو د فسح د تياری ورځ وه او دا قبر د هغه ځاى
 سره نژدې وو نو هغوى عيسىٰ په دې کښې کېښودو.

د حضرت عيسىٰ بيا ژوندی کېدل

۲۰ (۱) د اتوار په ورځ سحر وختى چې لا توره خړه وه
 مريم مگدالينى قبر له لاره او وې کتل چې د غار د خولې نه
 کانيې لرې کړې شوى وو. (۲) نو هغه په منډه شمعون
 پطروس او هغه بل مرید له راغله چا سره چې عيسىٰ مينه

کوله او ورته پي ووئيل چي، ”هغوي مالک د قبر نه وږي دے، او مونږ ته دا پته نشته چي کوم خائي هغوي د هغه لاش بنځ کړي دے.“ (۳) نو پطروس او هغه بل مريد راووتل او قبر طرف ته روان شول. (۴) هغوي دواړو يو خائي منډي وهلي خو هغه بل مريد د پطروس نه مخکښي شو او قبر ته وړاندې ورسېدو. (۵) هغه سر تپت کړو او دننه پي وکتل چي د کتان کفن هلته پروت وو خو دننه ورنه غلو. (۶) بيا شمعون پطروس چي په هغه پسې وو راوړسېدو او غار ته ورننوتو. د کتان هغه کفن پي هلته پروت وليدو (۷) او هغه رومال چي د عيسي سر پي پرې تړلے وو د کتان د کفن سره نه وو بلکي ځان له جدا انځښته شوي په يو بل خائي کښي پروت وو. (۸) بيا هغه بل مريد څوک چي قبر ته مخکښي رسېدلے وو هغه هم قبر ته ورننوتو او وې ليدل او يقين پي پرې وکړو. (۹) نو اوس هم هغوي د صحيفو په مطلب پوهه نه وو چي عيسي به خامخا د مړو نه بيا ژوندے پاڅي.

د حضرت عيسي مريم مگداليني ته څرگندېدل

(۱۰) نو مريدان واپس خپلو کورونو ته لاړل. (۱۱) خو مريم د قبر نه بهر ولاړه وه او ژړل پي. او په ژړا کښي هغه ورتپته شوه چي غار کښي دننه وگوري. (۱۲) او هغې هلته دوه فرېښتي په سپينو جامو کښي د لاش په خائي ناستي وليدې، يوه سر ته او بله پښو ته، په هغه خائي کښي چرته چي د عيسي لاش کښنودے شوي وو. (۱۳) هغوي د هغې نه تپوس وکړو چي، ”اے خورې، ته ولې ژاړې؟“ هغې جواب ورکړو چي، ”هغوي زما مالک چرته اوږي دے او ما ته پته نشته چي هغه پي کوم خائي بنځ کړي دے.“ (۱۴) د دې خبرو نه

پس هغې مخ راوارولو او عیسیٰ یې هلته ولاړ ولیدو، خو هغې ونه پېژندلو چې دا عیسیٰ دے. (۱۵) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”اے خورې، ته ولې ژاړې؟ ته څوک لټوې؟“ هغې دا خیال وکړو چې دا د دې باغ مالې دے، نو ورته یې وویل، ”صاحبه، که چرې تا هغه د دې ځای نه وړې وی نو ما ته ووايه چې هغه دې کوم ځای بنځ کړې دے، او زه به هغه یوسم.“ (۱۶) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”مریمې.“ هغې هغه ته مخ وروارولو او په آرامې ژبه کښې یې وئیل، ”ربونې.“ چې مطلب یې اُستاز دے. (۱۷) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”گوره چې ما ته لاس رانه وړې ځکه چې زه لا خپل پلار ته نه یم ورغلی. خو زما وروڼو له لاره شه او هغوی ته ووايه چې زه خپل پلار له او ستاسو پلار له، خپل ځدای پاک له او ستاسو ځدای پاک له پاس ځم.“ (۱۸) مریم مگدلینی مریدانو له لاره او وې وئیل چې، ”ما مالک ولیدو.“ او هغې هغوی ته د هغه هر څه حال وویلو څه چې عیسیٰ ورته فرمائیلی ؤو.

د حضرت عیسیٰ مریدانو ته څرگندېدل

(۱۹) د پیر په شپه چې مریدانو د یهودیانو د یرې نه دروازې بندې کړې وې ناست ؤو، چې په دې کښې عیسیٰ راغلو، د هغوی په مینځ کښې ودرېدو او ورته یې وفرمائیل، ”السلام علیکم.“ (۲۰) د دې نه پس هغه هغوی ته خپل لاسونه او خپله پښتې وښودله. نو چې کله مریدانو مالک ولیدو نو هغوی پېر خوشحاله شو. (۲۱) عیسیٰ یو ځل بیا وفرمائیل چې، ”په تاسو دې سلامتیا وی، څنگه چې پلار زه رالېږلې یم هم دغسې زه تاسو لېږم.“ (۲۲) بیا یې په هغوی وپوځل او وې فرمائیل، ”زما له خوا نه روح القدس قبول کړئ.“ (۲۳) که چرې تاسو د چا

گناھونہ وبخبنیٰ نو هغویٰ به وبخبنلے شی، او کۂ تاسو
هغویٰ ونۂ بخبنیٰ نو هغویٰ به ونۂ بخبنلے شی.

حضرت عیسیٰ او توما

۲۴) په دولسو مریدانو کبښې یو توما چې برغونے هم بللے
شی کله چې عیسیٰ راغے هغه د نورو سره موجود نۂ وو.
۲۵) نو نورو مریدانو هغه ته ووئیل چې، ”مونږ مالک
ولیدلو.“ خو توما هغویٰ ته ووئیل چې، ”ترڅو چې ما د هغه
په لاس کبښې د مېخونو زخمونه لیدلی نۂ وی او د مېخونو په
زخمونو مې گوتې وهلې نۂ وی، او خپل لاس مې د هغه په
پښتۍ نۂ وی لگولے نوزۂ به په دې هیڅکله یقین ونۂ کړم.“
۲۶) اته ورځې پس د هغه مریدان بیا په هماغه کور کبښې دننه
راجمع وؤ او توما هم د هغویٰ سره موجود وو. اګر کۂ
دروازې تالا وې خو عیسیٰ راغلو د هغویٰ په مینځ کبښې
ودرېدو او وې فرمائیل، ”په تاسو دې سلامتیا وی.“ ۲۷) بیا
هغه توما ته وفرمائیل، ”خپلې گوتې دلته کېږده او زما لاسونه
وینه او خپل لاس راوړاندې کړه او زما په پښتۍ یې ولگوه.
نور شک مۂ کوه خو یقین کوه.“ ۲۸) توما هغه ته ووئیل،
”زما مالکۂ او زما خدایه پاکه.“ ۲۹) عیسیٰ هغه ته وفرمائیل،
”په دې چې تا زۂ ولیدم نو ایمان دې راوړو. بختور دی هغویٰ
چا چې زۂ نۂ یم لیدلے او ایمان یې راوړے دے.“

د دې کتاب مقصد

۳۰) عیسیٰ د خپلو مریدانو په موجودګۍ کبښې نورې هم
ډیرې معجزې څرګندې کړې دی، کومې چې په دې کتاب
کبښې نۂ دی لیکلے شوې. ۳۱) خو دا یو څو معجزې ځکه

ليڪلے شوې دى چې تاسو په دې ايمان راوړئ چې عيسى هم مسيح، يعنې د خدائى پاك زوى دے، او چې د ايمان راوړلو په وسيله تاسو ته د هغه په نوم ژوندون ملاو شى.

د حضرت عيسى اووه مريدانو ته څرگندېدل

۲۱ (۱) څه موده پس عيسى بيا د گليل د درياب په غاړه مريدانو ته خپل ځان څرگند كړو. هغه په دې طريقه څرگند شو. (۲) شمعون پطروس او توما چې غبرگونه هم بللے كيرى او ننتى ايل چې د گليل د قانا وو او د زبدي زامن، او دوه نور مريدان هم هلته موجود وو. (۳) شمعون پطروس هغوئ ته ووئيل، "زه د كبانو بنكار له ځم." نو هغوئ ورته ووئيل چې، "مونږ به هم درسره ځو." هغوئ روان شول او كشتى ته وختل خو په هغه شپه هغوئ هيڅ ونه نيول. (۴) چې سحر شو نو عيسى د درياب په غاړه ولاړ وو خو مريدانو ته دا پته نه وه چې دا عيسى دے. (۵) عيسى هغوئ ته نعرې كړې، "اے دوستانو، تاسو څه كبان ونيول كه نه؟" هغوئ جواب وركړو چې، "نه." (۶) هغوئ ته يې وفرمائيل، "د كشتى بنى طرف ته جال وولئ نو تاسو به څه كبان ونيسئ." كله چې هغوئ جال وغورزولو نو هغوئ جال كشتى ته نه شو راخېژولے ځكه چې په هغې كېنې ډېر زيات كبان راگېر شوى ؤو. (۷) بيا هغه مريد چې عيسى ورسره مينه كوله پطروس ته ووئيل، "دا خو مالک دے." كله چې شمعون پطروس دا واورېدل چې دا مالک دے نو هغه زر خپل قميص واچولو ځكه چې هغه خپل قميص كوز كړے وو او درياب ته يې ودانگل. (۸) خو نور مريدان په كشتى كېنې

راغلل او د کبانو پک جال پي رابنکو ځکه چې هغوی د وچې زمکې نه لرې نه ؤو خو تقريباً يو سل گزه به وراخوا ؤو. (٩)

کله چې هغوی غاړې ته راوختل نو هغوی د سکرو اور وليدو چې دپاسه پرې کبان او لږه روتی پرته وه. (١٠) عیسی هغوی ته وفرمائیل چې، ”د خپلو هغه کبانو نه چې اوس مو ونيول څه راوړئ.“ (١١) نو شمعون پطروس کښتی ته ورغلو او جال پي زمکې ته رابنکلو چې د غټو کبانو نه پک وو، او دا يو سل درې پنځوس ؤو، او سره د دې چې دومره زیات ؤو خو بیا هم جال ونه شلېدلو. (١٢) عیسی هغوی ته وفرمائیل، ”راشئ او ناشته وکړئ.“ په مریدانو کښې يو کس هم دا همت ونه کړو چې تپوس ترې وکړی چې، ”ته څوک پي؟“ ځکه چې هغوی ته دا پته وه چې دا مالک دے. (١٣) عیسی راغلو، او روتی پي واخسته او هغوی له پي ورکړه او هم دغه شان پي کبان هم تقسیم کړل. (١٤) اوس دا درېم ځل وو چې عیسی د مرو نه د ژوندی کېدو نه وروستو مریدانو ته ځان څرگند کړو.

حضرت عیسی او پطروس

(١٥) د ناشتې نه پس عیسی شمعون پطروس ته وفرمائیل، ”شمعونه د یوحنا زویه، ته د نورو ټولو نه ما سره زیاته مینه کوې څه؟“ هغه جواب ورکړو چې، ”آو مالکه، تا ته پته ده چې زه تا سره مینه کوم.“ عیسی هغه ته وفرمائیل چې، ”نو بیا زما گډوری وڅروه.“ (١٦) په دویم ځل هغه ورته وفرمائیل چې، ”شمعون د یوحنا زویه، ته ما سره مینه کوې؟“ پطروس ورته وویل، ”آو، مالکه، تا ته بښه پته ده چې زه تا سره مینه کوم.“ عیسی ورته وفرمائیل، ”نو بیا زما گډې سمبالې کړه.“

١٧) په درېم ځل عيسی هغه ته وفرمائيل چې، ”شمعون د يوحنا زويه، ته ما سره مينه كوي؟“ پطروس په دې خبره غمژن شو ځكه چې هغه ترې په درېم ځل دا تپوس وكړو چې، ”ته ما سره مينه كوي؟“ هغه وويل، ”مالكه، تا ته د هر څه بڼه پته ده. ته په دې پوهېږې چې زه تا سره مينه كوم.“

عيسی وفرمائيل، ”زما گډې وڅروه. ١٨) زه تا ته رښتيا وايم چې كله چې ته ځوان وې نو تا به خپله ملا په خپله ترله او چرته چې به دې خوښه وه هلته به تللي، خو كله چې ته زوړ شي نو ته به خپل لاسونه خواره كړې او بل څوك به دې ملا وتړي او هغه خوا ته به دې بوځي چرته چې ته تلل نه غواړې.“ ١٩) عيسی دا خبره د دې راز څرگندولو دپاره وكړه چې پطروس به په دغه شان شهيد كړي شي چې د خدای پاك جلال به په كښې څرگند شي. بيا عيسی هغه ته وفرمائيل چې، ”ما پسې راځه.“

حضرت عيسی او د هغه څوږ مريد

٢٠) پطروس راوگرځېدو او هغه مريد يې په ځان پسې راروان وليدلو د چا سره چې عيسی مينه كوله، هغه چې د مابنام د روتې په وخت كښې عيسی سره نژدې ناست وو او دا تپوس يې ترېنه كړی وو چې، ”مالكه، هغه څوك دې چې په تا به مځبري كوي؟“ ٢١) كله چې پطروس هغه وليدو نو د عيسی نه يې تپوس وكړو، ”مالكه، د هغه انجام به څه وي؟“

٢٢) عيسی جواب وركړو، ”كه زه وغواړم چې هغه دې تر هغې ژوندې پاتې شي ترڅو چې زه بيا راشم نو ستا په دې كښې څه؟ ته ما پسې راځه.“ ٢٣) په دې وجه د ايماندارانو په مينځ كښې دا خبره خوره شوه چې دا مريد به نه مری. خو

عیسیٰ دا نهٔ وُو فرمائیلی چې هغه به نهٔ مری، هغهٔ صرف
و فرمائیل، ”کهٔ زهٔ وغوارم چې هغه دې تر هغې ژوندے پاتې
شی ترڅو چې زهٔ بیا راشم، نو ستا په دې کبښې څه؟“ (۲۴) دا
هغه مرید دے چې د دې هر څهٔ گواهی کوی او دا پې و لیکل.
مونږ ته پته ده چې د هغهٔ گواهی رښتیا ده. (۲۵) خو نور هم
ډېر کارونه دی چې عیسیٰ کړی وُو، کهٔ چرې دا ټول لیکلے
شوے وے نو زما دا خیال دے چې په ټوله دُنیا کبښې به د
هغه لیکلے شوو کتابونو ځای نهٔ وے.